

**DEPARTEMENT
WERK &
SOCIALE
ECONOMIE**

Afdeling Juridische diensten en Erkenningen
Dienst Economische migratie
Koning Albert II-laan 35 bus 20
1030 BRUSSEL
www.werk.be

JAARVERSLAG 2015

**ARBEIDSKAARTEN EN BEROEPSKAARTEN
IN HET VLAAMSE GEWEST**

Inhoudsopgave

DEEL 1 ARBEIDSKAARTEN	4-49
1. Algemeen	5-13
1.1 Inleiding	5-6
1.2 Enkele globale cijfers	6
1.3 Algemene evolutie 2004-2014	7-9
1.4 Provinciale verdeling	10
1.5 Weigeringsbeslissingen	11-12
1.6 Beroepsschriften tegen weigeringsbeslissingen	12
1.7 Intrekkingen van arbeidskaarten.....	13
2. Arbeidskaarten A	14-15
3. Arbeidsvergunningen en arbeidskaarten B	16-32
3.1 Algemeen.....	16-18
3.2 Au pair (art. 9,14°)	19-20
3.3 Gezinshereniging (art. 9,16° en 17°).....	21-23
3.3.1 Algemeen.....	21-22
3.3.2. Gezinshereniging op basis van werk of een zelfstandige activiteit.....	23
3.4 Hooggeschoolden en leidinggevenden	24-26
3.5 Onderdanen uit de nieuwe EU-lidstaten.....	27-28
3.5.1 Algemeen.....	27
3.5.2 Knelpuntberoep via seizoenarbeid	28
3.5.3 Provinciale spreiding van de toelatingen voor knelpuntberoepen.....	28
3.6 Langdurig ingezetenen	29-30
3.7 Regularisatie 'duurzame lokale verankering'	30-32
3.7.1 Situering	30-31
3.7.2 Impact voor de dienst Economische migratie.....	31-32
4. Arbeidskaarten C	33-45
4.1 Algemeen.....	33-35
4.2 Asielzoekers (art. 17,1°).....	36-37
4.3 Subsidiair beschermden (art. 17,2°)	38
4.4 Slachtoffers mensenhandel (art. 17,3°).....	39
4.5 Geregulariseerden	40-41
4.5.1 Medisch (art. 17,4°).....	40
4.5.2 Humanitair (art. 17,5°)	41
4.6 Gezinsherenigers	42-43
4.6.1 Gezinshereniging in aanvraag (art. 17,6°)	42
4.6.2 Erkende gezinshereniging (art. 17,7°)	43
4.7 Studenten (art. 17,8°).....	44
4.8 Echtgenoten (en kinderen) van diplomaten en consuls of van houders bijzondere verblijfstitel (art. 17,9°) 45	
5. Voorlopige arbeidsvergunning voor Europese blauwe kaart	46
6. Dienstverlening aan klanten	47-49

DEEL 2 BEROEPSKAARTEN	51-63
1. Inleiding	51
2. Aanvragen en beslissingen	52-53
3. Beroepen	53
4. Nationaliteit	54-55
5. Aanvragen en beslissingen per land van indiening.....	56
6. Activiteitssectoren	57-58
7. Bijlagen	59-63

DEEL 1

ARBEIDSKAARTEN IN HET VLAAMSE GEWEST

1 Algemeen

1.1 Inleiding

Met ingang van 1 juli 2014 is de zesde Staatshervorming van kracht. Dit betekent dat een aantal federale bevoegdheden overgedragen zijn naar de Gewesten en Gemeenschappen.

Voor wat betreft economische migratie is de regelgevende bevoegdheid inzake de arbeidskaarten A en B, de hieraan gekoppelde vrijstellingen en de beroepskaarten voor zelfstandigen geregionaliseerd.

De federale overheid behoudt een reglementerende restbevoegdheid, met name specifiek wanneer het gaat om afgeleiden van de verblijfssituatie (de arbeidskaart C en de vrijstellingen gekoppeld aan de verblijfssituatie).

Vlaanderen is dus sinds 1 juli 2014 bevoegd voor zowel de regelgeving als voor de toepassing, de controle en de handhaving van de arbeidskaarten en beroepskaarten.

Tot voor 1 juli 2014 werden de voorwaarden waaronder arbeidskaarten en vergunningen in België kunnen worden toegekend opgelegd door de federale overheid. De materiële toekenning en de aflevering van deze arbeidskaarten en vergunningen werden echter uitgeoefend door de Gewesten. Voor het Vlaams Gewest wordt deze bevoegdheid uitgeoefend door de dienst Economische migratie van het Departement Werk en Sociale Economie.

Tot zolang de Gewesten geen wijzigingen in de reglementering doorvoeren, blijft echter de huidige praktijk van kracht.

Een buitenlandse werknemer kan in België arbeid in loondienst verrichten indien hij voorafgaand over een arbeidskaart beschikt. Er zijn 3 soorten arbeidskaarten:

De *arbeidskaart A* voor gelijk welk beroep in loondienst bij om het even welke werkgever en dit voor een onbepaalde duur. Een arbeidskaart A is aan zeer strikte voorwaarden gebonden. Zij kan slechts worden toegekend aan sommige categorieën van buitenlandse werknemers die al meerdere jaren in België hebben gewerkt met een arbeidskaart B.

De *arbeidskaart B* voor één bepaald beroep in loondienst bij één welbepaalde werkgever die hiertoe vooraf een arbeidsvergunning heeft bekommen voor een bepaalde periode van maximum 12 maanden. Ze kan eventueel onder bepaalde voorwaarden worden verlengd.

De *arbeidskaart C* voor gelijk welk beroep in loondienst bij om het even welke werkgever voor een bepaalde duur van maximum 12 maanden. Voor de arbeidskaart C komen in principe enkel die buitenlanders in aanmerking die in België mogen verblijven om andere dan tewerkstellingsredenen (bijvoorbeeld in het kader van gezinshereniging, als student, als slachtoffer van mensenhandel, als asielzoeker, als subsidiair beschermde...). De arbeidskaart C kan onder bepaalde voorwaarden worden hernieuwd.

De arbeidskaarten A en C moeten worden aangevraagd door de betrokken buitenlanders zelf. Ze moeten hiertoe een aanvraagdossier indienen bij de bevoegde overheid van hun woonplaats. De arbeidskaart B daarentegen wordt door de werkgever aangevraagd. De werkgever die een

buitenlandse werknemer op Belgisch grondgebied wil tewerkstellen moet voorafgaand over een arbeidsvergunning beschikken. De werkgever moet hiertoe een aanvraagdossier indienen bij de bevoegde overheid die bevoegd is voor de regio waar de tewerkstelling zal plaatsvinden. De arbeidsvergunning wordt toegekend voor een periode van maximum twaalf maanden, maar is in principe verlengbaar. De werkgever mag de diensten van de werknemer enkel gebruiken binnen de voorwaarden van deze vergunning. De kandidaat-werknemer mag in principe pas naar België komen nadat de werkgever de arbeidsvergunning heeft verkregen. Op dit principe werden er door de wetgever de laatste decennia dusdanig veel uitzonderingen toegestaan dat er in feite van deze migratiestop nog weinig overblijft.

Er dient te worden opgemerkt dat het aantal afgeleverde arbeidskaarten en -vergunningen absoluut géén beeld geeft noch van het totale aantal buitenlandse werknemers dat in Vlaanderen is tewerkgesteld, noch van het nieuwe aantal buitenlandse werknemers dat het afgelopen jaar naar Vlaanderen is gemigreerd:

- het overgrote aantal buitenlandse onderdanen dat hier werkt is immers vrijgesteld van de verplichting van arbeidskaarten (o.m. de hier gevestigde Unieburgers, de buitenlandse echtgenoten en partners van Belgen, de derdelanders die hier onbeperkt mogen verblijven, enz. ...);
- daarnaast is het ook zo dat werknemers die wel onderworpen zijn aan de verplichting van arbeidskaarten soms meerdere arbeidskaarten bekomen voor meerdere tewerkstellingen bij één of meerdere werkgevers. Typische voorbeelden hiervan zijn de tewerkstellingen in de fruitsector en de uitzendsector.

In bijvoorbeeld de fruitsector is dit legio: men werkt bij fruitteler X in het voorjaar (aardbeienteelt) en bij fruitteler Y in het najaar (appelen- en perenteelt). Het gaat hier meestal om seizoenarbeiders die na beëindiging van hun per definitie beperkte en tijdelijke tewerkstelling, terugkeren naar hun land van herkomst.

Ook in de uitzendsector zijn meerdere arbeidskaarten per jaar voor een korte tewerkstellingsperiode voor eenzelfde werknemer meer regel dan uitzondering.

1.2 Enkele globale cijfers

In **2015** werden er in Vlaanderen in totaal 20.483 **aanvragen** ingediend, die geleid hebben tot een totaal van 17.477 **toelatingen** tot tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten:

- 270 **arbeidskaarten A** (togekend op basis van de tewerkstelling met arbeidskaarten B in het verleden);
- 7.384 **arbeidsvergunningen en arbeidskaarten B**, toegekend op basis van een aanvraag tot tewerkstelling door een werkgever;
- 9.794 **arbeidskaarten C**, toegekend aan personen die op een andere basis dan tewerkstelling reeds in het land verblijven;
- 29 voorlopige arbeidsvergunningen in het kader van een aanvraag voor een Europese blauwe kaart.

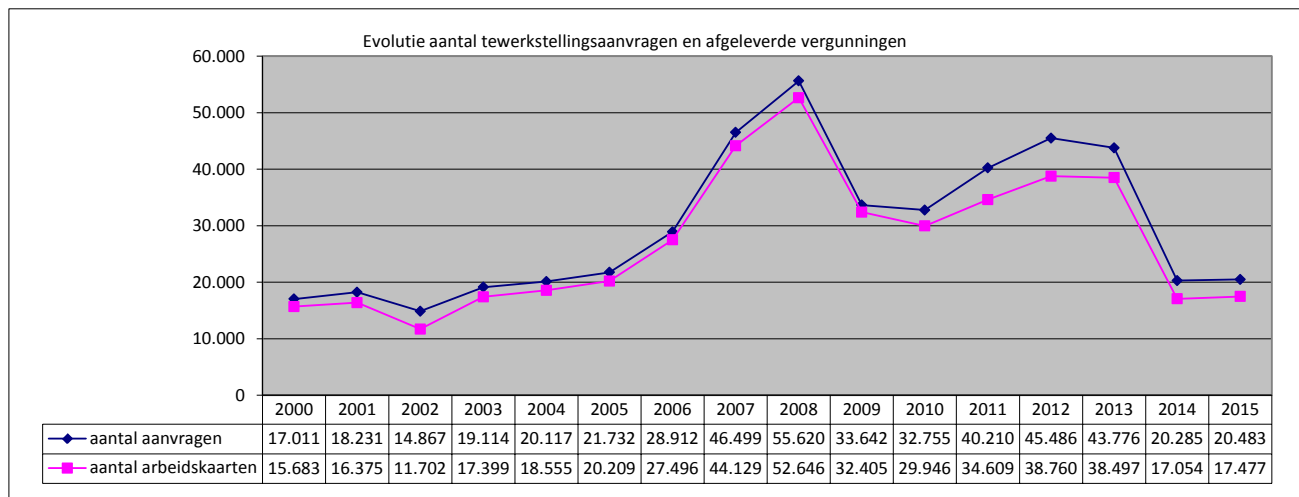
Deze cijfers zullen hieronder uitgebreid toegelicht worden.

1.3 Algemene evolutie 2004-2015

Tabel 1: Evolutie van arbeidskaarten en -vergunningen volgens soort, Vlaams Gewest, 2004-2015

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
A-kaarten	35	31	31	17	22	23	55	123	154	321	173	270
B-kaarten	5.269	7.546	15.271	31.404	40.175	21.485	18.188	22.449	25.920	26.096	6.699	7.384
au-pair jongeren (art.9,14°)	110	169	189	205	295	311	333	316	283	307	331	353
beroepsopleiding (art.9,10°)	40	26	52	11	16	19	4	7	0	0	5	29
beroepssportlui en trainers (art.9,11°)	177	196	178	196	211	194	138	144	137	157	146	168
gasthoogleraren (art.9,8°)	19	20	16	20	31	30	21	32	25	36	33	36
gespecialiseerde techniekers (art.9,9°)	285	196	176	187	293	247	268	101	163	90	161	448
gezinsherenigers (art.9,16° en art.9,17°)	50	118	219	550	999	842	805	1.133	1.387	1.306	159	193
hooggeschoolden (art.9,6°)	1.904	2.173	2.513	2.811	3.265	2.556	2.890	3.064	3.300	3.397	3.438	3.899
leidinggevendenden (art.9,7°)	1.173	1.314	1.327	1.268	1.334	1.199	1.040	1.019	983	955	847	893
navorsers (art.9,8°)	94	77	97	151	60	57	46	67	61	55	59	66
opleiding (art. 9,18° en art.9,19°)					106	81	143	96	56	138	64	129
schouwspelartiesten (art.9,15°)	52	60	38	45	40	30	36	46	38	28	28	32
langdurig ingezetenen (art.9,20°)						136	243	368	405	444	455	455
nieuwe EU-lidstaat (art.38quater, §1)	83	177	221	334	494	204	232	205	255	245	8	4
stagiairs (art.9,5°)	125	202	230	176	173	156	93	87	88	74	81	68
regularisatie 'duurzame lokale verankering' (KB 7/10/2009)							352	757	845	774	572	330
nieuw EU in knelpuntberoep (art.38quater, §3)			8.742	25.243	32.522	15.121	11.194	14.661	17.499	17.725	26	16
andere (buiten categorie)	227	179	165	207	336	302	350	346	395	365	286	265
C-kaarten	12.582	12.171	11.902	12.513	12.330	10.827	11.666	12.027	12.683	12.070	10.164	9.794
echtgenoten en/of kinderen van diplomaten/consuls	1	0	1	5	8	6	11	14				
echtgenoten van onderdanen EER	0	0	2	0	3	6	8	2				
gezinsherenigers	707	663	727	740	967	1.327	1.567	511				
kandidaat-vluchtelingen	8.043	6.861	5.642	4.119	1.950	855	4.100	1.479				
samenwoonst	636	747	841	1.045	1.354	138	69	12				
slachtoffers mensenhandel met BIVR	79	81	79	69	92	108	111	29				
slachtoffer mensenhandel met aankomstverklaring	14	11	11	8	20	5	0	2				
studenten	2.041	2.307	2.169	2.014	2.115	1.985	1.808	523				
tijdelijk verblijf met BIVR	1.061	1.501	2.430	4.331	5.293	5.442	2.858	633				
subsidiare beschermingsstatus				182	528	728	985	410				
medische redenen (art.9ter verblijfswetgeving)						227	149	36				
kandidaat-vluchtelingen (art.17,1°)								3.631	5.168	3.875	2.251	1.749
subsidiar beschermden (art.17,2°)								935	1.967	2.777	3.245	3.385
slachtoffers mensenhandel (art.17,3°)								59	101	117	77	68
medisch geregulariseerden art.9ter (art.17,4°)								142	221	146	101	96
humanitair geregulariseerden art.9bis (art.17,5°)								1.282	1.589	1.434	1.320	1.232
gezinsherenigers in aanvraag (art.17,6°)								153	128	105	66	74
erkende gezinsherenigers (art.17,7°)								1.129	1.771	1.776	1.321	1.205
studenten (art.17,8°)								1.037	1.721	1.829	1.776	1.981
echtgenoten/kinderen van diplomaten/consuls of houders bijzonder verblijf (art.17,9°)								0	14	11	7	3
anderen								8	3	0	0	1
Europese blauwe kaart										10	18	29
vrijstellingen					134	331	301	215	651	666	359	344
Voorlopige Arbeidsvergunningen Regularisatie	669	461	292	195	119	70	37	10	3			
TOTAAL aantal toelatingen	18.555	20.209	27.496	44.129	52.780	32.736	30.247	34.824	39.411	39.163	17.413	17.821
TOTAAL aantal toelatingen zonder vrijstellingen	18.555	20.209	27.496	44.129	52.646	32.405	29.946	34.609	38.760	38.497	17.054	17.477

Figuur 1: Evolutie aantal aanvragen en aantal afgeleverde arbeidsvergunningen, Vlaams Gewest, 2000-2015

Van 2003 tot 2008 is het totaal aantal toegekende arbeidsvergunningen en arbeidskaarten enorm toegenomen (52.646 ten opzichte van 17.399). In 2009 is er echter een sterke daling van dit aantal tot 32.405 (bijna 40% minder dan 2008). Dit is te wijten aan het feit dat sinds 1 mei 2009 de onderdanen van de EU-lidstaten die op 1 mei 2004 zijn toegetreden, vrijgesteld zijn van arbeidskaarten.

Deze daling zet zich – zij het veel lichter – verder in 2010 tot 29.946. In 2011 en 2012 is er echter terug een groei in het aantal toegekende arbeidsvergunningen en arbeidskaarten (een toename van bijna 16% voor 2011 en 12% voor 2012 ten opzichte van 2010). De stijging voor 2012 situeert zich hoofdzakelijk bij de arbeidskaarten B (+15,46%) en dan voornamelijk bij de groep van de nieuwe EU-werknemers tewerkgesteld in een knelpuntberoep (Bulgaren en Roemenen). Hier is een stijging van 16,4% zichtbaar voor het aantal afgeleverde arbeidskaarten.

Voor 2013 noteren we een minieme daling in het aantal afgeleverde toelatingen, namelijk 263 toelatingen minder dan 2012. De lichte afnemende van arbeidskaarten situeert zich bij de arbeidskaarten C, meer bepaald 4,83% minder dan in 2012. Binnen de arbeidskaart C, is het de categorie van de asielzoekers die het meeste aantal kaarten vertegenwoordigt, namelijk 3.875 op een totaal van 12.070. Een opvallende evolutie is dat het aantal asielzoekers afneemt (-25,02%), maar dat het aantal subsidiair beschermden sterk toeneemt (+41,18%). Voor de arbeidskaart B is er een zeer lichte stijging van 0,68%. Binnen de arbeidskaart B blijven de nieuwe EU-onderdanen tewerkgesteld in een knelpuntberoep, het grootste aantal kaarten genereren, namelijk 17.725 op een totaal van 26.096 arbeidskaarten B. Zij vertegenwoordigen bijna de helft (46,04%) van het totaal aantal afgeleverde arbeidskaarten, namelijk 17.725 op 38.497. De arbeidskaarten A daarentegen kennen een enorme stijging, namelijk 167 kaarten meer dan 2012 (+ 108,44%). Dit zijn vooral de Roemeense onderdanen die vorig jaar een A-kaart hebben toegekend gekregen. Zij vertegenwoordigen 69,78% van het totaal aantal toegekende arbeidskaarten A.

2014 kent logischerwijze een drastische daling van de arbeidskaarten B doordat de Bulgaarse en Roemeense onderdanen sinds 1 januari 2014 niet langer arbeidskaartplichtig zijn. Zo zijn er slechts 6.699 arbeidskaarten B afgeleverd. Dit is een daling van wel 74,33% ten opzichte van vorig jaar. Verder is er ook een logische daling merkbaar van het aantal dossiers “regularisatie-duurzame lokale verankering”, namelijk -26,10%. De buiten categorie kent eveneens een daling van 21,64%. Voor de andere categorieën binnen de B-kaart zijn er geen grote verschuivingen.

Ook de arbeidskaarten A zijn serieus geslonken ten gevolge van de vrijgestelde Bulgaren en Roemenen. Bovendien zet de afname van de arbeidskaart C zich ook verder. Ten opzichte van vorig jaar is er een daling van 15,79%. Voor het eerst zijn het niet meer de asielzoekers die de grootste groep zijn, maar de

subsidiar beschermden. De asielzoekers kennen een vermindering van 41,91% en de subsidiair beschermden een stijging van 16,85%. Binnen de categorie van de gezinsherenigers (art.17,6° en art. 17,7°) is er ook een daling (respectievelijk 37,14% en 25,62%), als gevolg van de Roemenen en Bulgaren die geen arbeidskaart meer nodig hebben. Voor de andere categorieën binnen de C-kaart is er overal een lichte daling.

2015 blijft qua aantallen op ongeveer hetzelfde niveau zitten als 2014. Er is een minieme stijging (+ 2,48%) van het totaal aantal afgeleverde arbeidskaarten ten opzichte van vorig jaar te noteren. Deze stijging vindt men terug bij de arbeidskaarten A en B. De arbeidskaarten C daarentegen blijven verder dalen (-3,64% ten opzichte van 2014).

In 2015 zijn er 270 arbeidskaarten A afgeleverd, dit zijn er 97 meer dan het jaar voordien (+56,06%). Dit is vooral te wijten aan de personen die de specifieke regularisatieprocedure van 2009 volgen en na een aantal jaren tewerkstelling met een arbeidskaart B in aanmerking komen voor een arbeidskaart A. Voor volgende jaren is mogelijk een stijging van het aantal arbeidskaarten A te verwachten: de administratieve praktijk van de Dienst Vreemdelingenzaken van de FOD Binnenlandse zaken is de laatste 2 jaar gewijzigd. Daar waar men vroeger reeds na 3 jaar onbeperkt verblijf toekende, is dit nu 5 jaar geworden. Waar vroeger de meeste werknemers na 3 jaar onbeperkt verblijf bekwamen – en op die basis vrijgesteld waren van arbeidskaarten – is dit nu 5 jaar. Voorheen was men derhalve op het ogenblik dat men in aanmerking kwam van de arbeidskaart A reeds vrijgesteld. Met deze nieuwe administratieve praktijk is dit niet meer zo.

Voor de arbeidskaarten B noteren we een stijging van 10,23% (7.384 arbeidskaarten tegenover 6.699 arbeidskaarten B in 2014). Deze toename zit vooral bij de gespecialiseerde techniekers (+178,26%), de hogeschoolden (+13,41%) en de personen die een opleiding in een zusterbedrijf volgen (+101,56%). De dossiers “duurzame lokale verankering” blijven logischerwijze verder dalen (-42,31%). De andere categorieën binnen de arbeidskaart B blijven ongeveer op hetzelfde aantal zitten.

Voor volgende jaren is mogelijk een stijging van het aantal arbeidskaarten B te verwachten: naar analogie van de praktijk met de arbeidskaart A (zoals hierboven vermeld) is de administratieve praktijk van de Dienst Vreemdelingenzaken van de FOD Binnenlandse zaken is de laatste 2 jaar gewijzigd. Daar waar men vroeger reeds na 3 jaar onbeperkt verblijf toekende, is dit nu 5 jaar geworden. Dat zorgt ervoor dat er twee bijkomende hernieuwingen nodig zijn om onbeperkt verblijfsrecht te bekomen. Deze stijging zal deels genivelleerd worden door een daling van het aantal arbeidskaarten voor de categorie van langdurig ingezetenen: sedert 1 juli 2016 zijn deze werknemers na 1 jaar effectieve tewerkstelling vrijgesteld van het bezit van een arbeidskaart, zodat de hernieuwingen van de arbeidskaart B voor deze categorie wegvallen na één jaar tewerkstelling.

De beperkte daling van de arbeidskaarten C (9.794 in 2015 tegenover 10.164 in 2014) is voornamelijk te merken bij de asielzoekers (22,30% minder dan 2014). De personen met een subsidiair beschermingsstatuut stijgen jaar na jaar. Hier is sprake van een substitutie-effect (van asielzoeker naar subsidiair beschermd). Voor 2015 is er een lichte stijging van 4,31%. Ook bij de studenten noteren we een toename van 11,54%.

1.4 Provinciale verdeling

Tabel 2a: Provinciale spreiding van het aantal aangevraagde arbeidskaarten en arbeidsvergunningen volgens soort, Vlaams Gewest, 2015

arbeidskaart	nvt	A	B	C	BLK	DUP	totaal
Antwerpen	127	195	2.571	4.187	13	56	7.149
Vlaams-Brabant	217	44	3.053	1.870	15	18	5.217
Limburg	43	29	751	933	3	12	1.771
Oost-Vlaanderen	119	108	1.375	2.185	4	21	3.812
West-Vlaanderen	44	27	504	1926		33	2534
Totaal	550	403	8.254	11.101	35	140	20.483

nvt = niet van toepassing (aanvraag tot arbeidskaart onnodig wegens vrijstelling)

BLK = voorlopige arbeidsvergunning in kader van Europese blauwe kaart

DUP = duplicaat van reeds toegekende arbeidskaart (naar aanleiding van verlies, diefstal of schade)

Tabel 2b: Provinciale spreiding van het aantal toegekende arbeidskaarten en arbeidsvergunningen volgens soort, Vlaams Gewest, 2015

arbeidskaart	A	B	C	BLK	totaal
Antwerpen	125	2.255	3.686	9	6.075
Vlaams-Brabant	33	2.839	1.661	14	4.547
Limburg	24	633	767	2	1.426
Oost-Vlaanderen	69	1.220	1.970	4	3.263
West-Vlaanderen	19	437	1.710	0	2166
Vlaanderen	270	7.384	9.794	29	17.477

BLK = voorlopige arbeidsvergunning in kader van Europese blauwe kaart

Deze cijfers zijn louter illustratief en kunnen geen beeld geven van de globale aanwezigheid en/of tewerkstelling van buitenlandse werknemers in één bepaalde provincie. Ze geven evenmin enige indicatie over de verhoudingen van de buitenlandse werknemers tussen de verschillende provincies.

Ter illustratie kan onder meer verwezen worden naar de specificiteit van arbeidskaarten B die worden toegekend voor seizoenarbeid. Vele van deze werknemers zullen in het voorjaar, bij de pluk van het zacht fruit, in een andere provincie werken dan in het najaar, bij de pluk van appels en peren (hard fruit).

Dit geldt evenzeer voor de arbeidskaarten C. Een groot aantal van deze kaarten wordt toegekend aan studenten, waarvan de meeste uiteraard moeten worden gesitueerd in de Vlaamse universiteitssteden Leuven en Gent.

Het is dan ook niet mogelijk om op grond hiervan enige relevante conclusie te maken.

1.5 Weigeringsbeslissingen

Tabel 3a: Geweigerde arbeidskaarten en arbeidsvergunningen, Vlaams Gewest, 2010-2015

	2010	2011	2012	2013	2014	2015
arbeidskaart A	37	41	76	68	80	110
arbeidskaart B	1.349	1.834	1.713	1.199	514	516
arbeidskaart C	1.800	1.767	1.656	1.169	731	698
totaal	3.186	3.642	3.445	2.436	1.325	1.324

Tabel 3b: Geweigerde arbeidskaarten B per categorie, Vlaams Gewest, 2015

categorie	aantal
au-pair jongeren (art.9,14°)	9
beroepsopleiding (art.9,10°)	
beroepssportlui en trainers (art.9,11°)	2
gasthoogleraren (art.9,8°)	
gespecialiseerde techniekers (art.9,9°)	
gezinsherenigers (art.9,16° en art.9,17°)	5
hooggeschoolden (art.9,6°)	28
leidinggevendenden (art.9,7°)	4
navorsers (art.9,8°)	
opleiding (art. 9,18° en art.9,19°)	
schouwspelartiesten (art.9,15°)	
langdurig ingezetenen (art.9,20°)	150
nieuwe EU-lidstaat (art.38quater, §1)	1
stagiairs (art.9,5°)	3
regularisatie 'duurzame lokale verankering' (KB 7/10/2009)	48
nieuw EU in knelpuntberoep (art.38quater, §3)	
andere (buiten categorie)	266
totaal	516

Tabel 3c: Geweigerde arbeidskaarten C per categorie, Vlaams Gewest, 2015

categorie	aantal
kandidaat-vluchtelingen (art.17,1°)	319
subsidiar beschermden (art.17,2°)	41
slachtoffers mensenhandel (art.17,3°)	1
medisch geregulariseerden art.9ter (art.17,4°)	32
humanitair geregulariseerden art.9bis (art.17,5°)	34
gezinsherenigers in aanvraag (art.17,6°)	68
erkende gezinsherenigers (art.17,7°)	148
studenten (art.17,8°)	25
echtgenoten/kinderen van diplomaten/consuls of houders bijzonder verblijf (art.17,9°)	1
anderen	29
totaal	698

Een weigering van een arbeidskaart A heeft meestal betrekking op het feit dat men niet over het vereiste aantal jaren arbeid op basis van een tewerkstelling met arbeidskaarten B (2, 3 of 4 jaar) beschikt, of omdat de gepresteerde arbeid met een arbeidskaart B niet in aanmerking mag worden genomen voor de berekening van het vereiste aantal jaren (bijvoorbeeld de jaren arbeid gepresteerd als hooggeschoolde, navorser...).

Een weigering van een arbeidskaart B heeft meestal betrekking op het gegeven dat er op de arbeidsmarkt (Belgische en Europese) voldoende arbeidskrachten beschikbaar zijn om de betrokken vacature in te vullen, of dat men afkomstig is uit een land waarmee België niet verbonden is door een akkoord of overeenkomst op het gebied van arbeidskrachten, of dat men reeds in het land aanwezig is vooraleer de werkgever de noodzakelijke arbeidsvergunning bekomen heeft. Of vaak in het geval van een langdurig ingezetene is de aangevraagde tewerkstelling geen knelpuntberoep erkend door de Vlaamse overheid.

Een weigering van een arbeidskaart C is het logische en rechtstreekse gevolg van het feit dat de aanvrager niet voldoet aan de formele wettelijke (meestal verblijfs-) voorwaarden. De weigeringen bij de arbeidskaart C komen bijna volledig op het conto van de categorie asielzoekers.

In 2015 zijn het aantal weigeringen hetzelfde gebleven als vorig jaar.

1.6 Beroepsschriften tegen weigeringsbeslissingen

Tabel 4: Beroepsschriften tegen weigering, Vlaams Gewest, 2010-2015

	2010	2011	2012	2013	2014	2015
arbeidskaart A	3	3	3	4	5	3
arbeidskaart B	208	438	397	244	126	144
arbeidskaart C	61	93	74	42	14	14
totaal	272	534	474	290	145	161

Met betrekking tot de arbeidskaarten A en C heeft de bevoegde overheid geen mogelijkheid om een afwijking op de geldende reglementaire voorwaarden toe te staan.

Enkel met betrekking tot de arbeidsvergunning en arbeidskaart B kan de bevoegde gewestoverheid in individueel behartenswaardige gevallen om economische en/of sociale redenen afwijken van sommige voorwaarden die door de federale wetgever worden opgelegd aan de tewerkstelling van buitenlandse werknemers.

Voor 2015 zijn er weinig verschuivingen merkbaar.

1.7 Intrekkingen van arbeidskaarten

Tabel 5: Aantal ingetrokken arbeidskaarten B per nationaliteit, Vlaams Gewest, 2011-2015

nationaliteit	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Afghaanse				1			
Albanese				1		1	
Algerijnse				1			
Bengaalse		1					6
Beninse			1				
Boliviaanse			1				
Braziliaanse			2			2	
Bulgaarse	1		2	17	18		
Chinese				1	1	1	
Congolese						1	
Egyptische				2		2	1
Filipijnse			3			1	
Ghanese					1		
Indische						1	13
Iraakse			1				1
Iraanse							1
Kosovaarse			1	1		3	
Marokkaanse			8	10	8	6	5
Nepalese						1	2
Oegandese						1	
Oekraïense							1
Pakistaanse				1			5
Peruaanse			1				
Roemeense			1	4	11		
Srilankaanse					1		
Thaise							1
Tunesische			1				
Turkse			1		3	25	2
Wit-Russische							1
totaal	1	1	23	39	43	45	39

Het intrekken van arbeidskaarten van een werknemer is steeds het gevolg geweest van het intrekken van de arbeidsvergunning van de werkgever – zoals bepaald in artikel 35, §2 van KB 9 juni 1999.

In alle gevallen is de intrekking een actie die volgt op een (negatief) advies door Inspectie Werk en Sociale Economie. Dergelijke inspectieadviezen komen tot stand op drie wijzen:

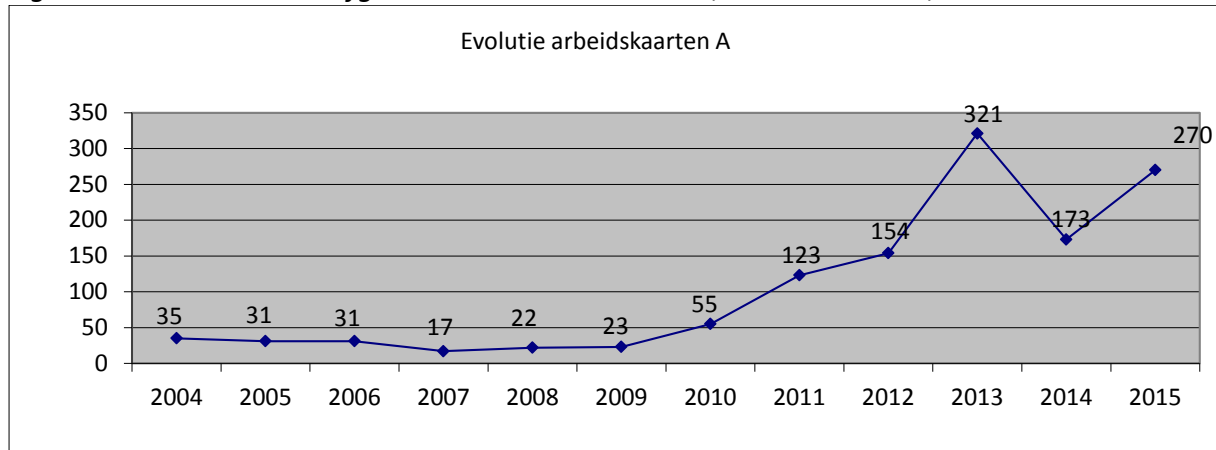
- op basis van de documenten in het administratief dossier zijn er (vermoedens van) overtredingen van de sociale en arbeidsrechtelijke spelregels – daarop vraagt de dienst Economische migratie een onderzoek aan bij de Afdeling Toezicht en Handhaving;
- op basis van eigen initiatief (spontane controle) voert Inspectie Werk en Sociale Economie een onderzoek bij een werkgever;
- op basis van een klacht of melding van een betrokkene bij de dienst Economische migratie, of bij de Afdeling Toezicht en Handhaving, of via een andere sociale inspectie (zoals Toezicht Sociale Wetten), wordt een onderzoek opgestart.

De sociale inspecteurs kunnen dan op de werkplek vaststellingen doen, alsook interviews doen met betrokken partijen. Op basis van die vaststellingen kunnen de inspecteurs adviseren tot het intrekken van een arbeidsvergunning (en arbeidskaart).

2 Arbeidskaarten A

De arbeidskaart A geldt voor gelijk welk beroep in loondienst bij om het even welke werkgever en dit voor een onbepaalde duur. Een arbeidskaart A is aan zeer strikte voorwaarden gebonden. Zij kan slechts worden toegekend aan sommige categorieën van buitenlandse werknemers die al meerdere jaren (2, 3 of 4 jaar) in België hebben gewerkt met een arbeidskaart B.

Figuur 2: Evolutie aantal afgeleverde arbeidskaarten A, Vlaams Gewest, 2004-2015

Tabel 6: Aantal toegekende arbeidskaarten A per nationaliteit, Vlaams Gewest, 2015

nationaliteit	aantal	aandeel
Marokkaanse	89	32,96%
Turkse	37	13,70%
Chinese	19	7,04%
Nepalese	17	6,30%
Indische	16	5,93%
Filipijnse	10	3,70%
Pakistaanse	7	2,59%
Tunesische	7	2,59%
Braziliaanse	6	2,22%
Kosovaarse	5	1,85%
rest	57	21,11%
totaal	270	100%

Het aantal arbeidskaarten A was in 2007 verder gedaald tot een absoluut minimum van 17. In 2008 kenden we een lichte stijging tot 22 arbeidskaarten en in 2009 tot 23 arbeidskaarten. De daling in het verleden wordt verklaard door het gegeven dat werknemers, op het ogenblik dat zij in aanmerking zouden komen voor een arbeidskaart A, op basis van hun verblijfssituatie (onbeperkt verblijfsrecht) al vrijgesteld zijn van het bezit van een arbeidskaart. Aangezien sinds oktober 2013 de Dienst Vreemdelingenzaken pas na 5 jaar na datum van afgifte van de eerste verblijfskaart onbeperkt verblijfsrecht toekent, kan men in de toekomst ook een stijging van arbeidskaarten A verwachten.

In 2010 zagen we echter weer een verdubbeling van het aantal arbeidskaarten A (van 23 naar 55). Deze trend zet zich voort in 2011 – (meer dan) een verdubbeling: van 55 naar 123. Ook voor 2012 is er een

stijging te noteren, van 123 naar 154. Voor 2013 kennen we een ongeziene stijging van 108,44%. Het zijn aldus de Roemeense onderdanen die 69,78% van het aantal toelatingen voor hun rekening nemen. Het merendeel van hen komt, indien ze met hun gezin in België verblijven, al na twee jaar effectieve tewerkstelling met een arbeidskaart B in aanmerking voor een arbeidskaart A. Aan velen is ook van ambtswege een arbeidskaart A toegekend, indien ze aan de voorwaarden voldeden.

Voor 2014 noteren we uiteraard een daling, aangezien de Roemenen en Bulgaren geen arbeidskaart meer nodig hebben. Het merendeel van de arbeidskaarten A (60) wordt aan Marokkaanse onderdanen afgeleverd, daar zij vaak al na 2 jaar in aanmerking komen (indien ze hier met hun gezin verblijven).

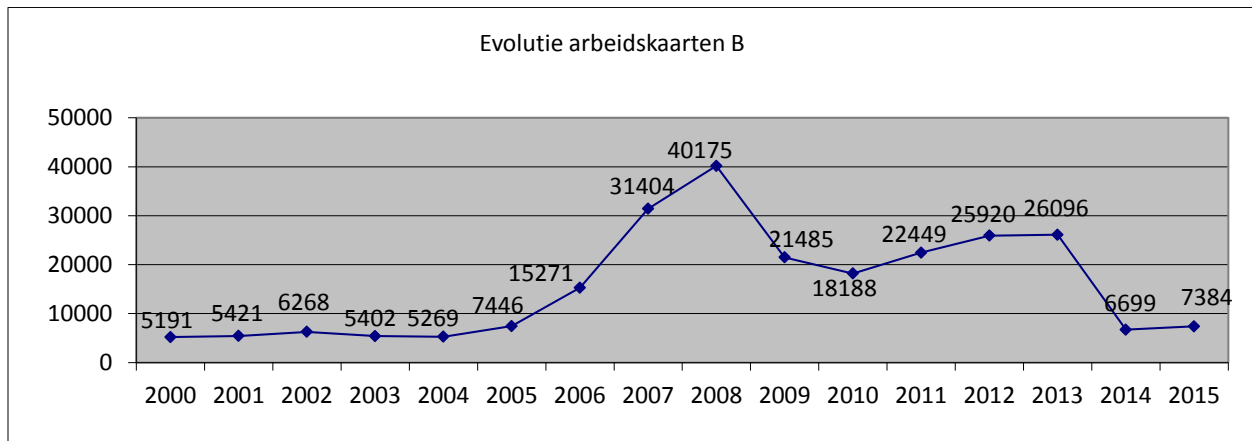
De stijging van het aantal arbeidskaarten A in 2015 (270 tegenover 173) is vooral te wijten aan de personen die de specifieke regularisatieprocedure van 2009 volgen en na een aantal jaren tewerkstelling met een arbeidskaart B in aanmerking komen voor een arbeidskaart A.

3 Arbeidsvergunningen en arbeidskaarten B

De arbeidskaart B is voor één bepaald beroep in loondienst bij één welbepaalde werkgever die hiertoe vooraf een arbeidsvergunning heeft bekomen voor een bepaalde periode van maximum 12 maanden. Ze kan eventueel onder bepaalde voorwaarden worden verlengd.

3.1 Algemeen

Figuur 3: Evolutie aantal afgeleverde arbeidskaarten B, Vlaams Gewest, 2004-2015

De substantiële stijging van het aantal arbeidskaarten B die in 2005 werd ingezet en die al een exponentieel vervolg kende in 2006 en 2007 met telkens een verdubbeling van het aantal toegekende kaarten en vergunningen ten opzichte van het voorgaande jaar (respectievelijk 15.271 en 31.404), bereikte in 2008 zijn toppunt (40.175). Waarna in 2009 het aantal sterk inkromp met bijna de helft tot 21.485. De afname van het aantal arbeidskaarten B in 2009 was praktisch uitsluitend toe te schrijven aan de vrijstelling van de grootste groep van nieuwe EU-werknemers – met name onderdanen uit Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Polen, Slowakije, Slovenië en Tsjechië – die voordien via het systeem van de “knelpuntberoepen”-regeling tot onze arbeidsmarkt werden toegelaten. In 2010 zakte dat aantal nog verder (-15%) tot 18.188.

Deze neerwaartse beweging werd in 2011 echter opnieuw omgezet in een fikse groei, waarbij het aantal tot boven het niveau van 2009 steeg, met name tot 22.449. Ook voor 2012 bleef het aantal arbeidskaarten B stijgen, met in totaal 25.920 goedkeuringen. Deze stijging situeert zich voornamelijk bij de Roemenen en Bulgaren tewerkgesteld in een knelpuntberoep (+ 16,4%) en bij de gezinsherenigers (art. 9,16° en 9,17°) (+22,4%).

In 2013 steeg het aantal arbeidskaarten B in beperkte mate, slechts 0,68%. Binnen de arbeidskaart B blijven de nieuwe EU-onderdanen tewerkgesteld in een knelpuntberoep, het grootste aantal kaarten genereren, met een totaal van 17.725. Zij vertegenwoordigen bijna de helft (46,04%) van het totaal aantal afgeleverde arbeidskaarten, namelijk 17.725 op 38.497. De meeste categorieën binnen de arbeidskaart B blijven op hetzelfde niveau als in 2012. Evenwel voor de opleidingen (art. 9,18° en art. 9,19°; vooral art. 9,19°) stijgt het aantal met 82 arbeidskaarten (+146,43%). Voor de tewerkstellingen in een knelpuntberoep is er alsook een lichte stijging van 1,29%. Tot slot is er een daling te noteren voor de gespecialiseerde techniekers, en wel 44,79%.

Voor 2014 noteren we een logische extreme daling van het aantal arbeidskaarten B, te wijten aan het wegvallen van de Roemenen en Bulgaren (-74,33%). Zo zijn er slechts 6.699 arbeidskaarten B afgeleverd.

Deze daling ziet men bijgevolg bij de categorieën “nieuw EU knelpuntberoep” en “nieuw EU lidstaat”, maar ook bij de gezinshereniging.

Vervolgens is er ook een verdere logische daling merkbaar van het aantal dossiers “regularisatie-duurzame lokale verankering”, namelijk -26,10%.

De buiten categorie kent eveneens een daling van 21,64%. Voor de gespecialiseerde techniekers is er bijna een verdubbeling ten opzichte van vorig jaar. In deze categorie zit echter geen constante. Dit verschilt sterk over de jaren heen. Voor de andere categorieën binnen de B-kaart zijn er geen grote verschuivingen.

2015 kent een beperkte stijging van 10,23% (7.384 arbeidskaarten tegenover 6.699 arbeidskaarten B in 2014). Deze toename zit vooral bij de gespecialiseerde techniekers (+178,26%), de personen die een opleiding in een zusterbedrijf volgen (+101,56%) en de hooggeschoolden (+13,41). Zoals reeds vermeld is er geen constante waar te nemen bij de categorieën gespecialiseerde techniekers en eveneens bij de personen die een opleiding volgen in een zusterbedrijf. Dit kan over de jaren heen sterk verschillen. De dossiers “duurzame lokale verankering” blijven logischerwijze verder dalen (-42,31%). De andere categorieën binnen de arbeidskaart B blijven ongeveer op hetzelfde aantal zitten.

Tabel 7: Evolutie toegekende arbeidskaarten en arbeidsvergunningen B, eerste aanvragen en hernieuwingen, Vlaams Gewest, 2015

categorie	eerste aanvraag	her-nieuwing	totaal
au-pair jongeren (art.9,14°)	309	44	353
beroepsopleiding (art.9,10°)	18	11	29
beroepssportlui en trainers (art.9,11°)	80	88	168
gasthoogleraren (art.9,8°)	22	14	36
gespecialiseerde techniekers (art.9,9°)	329	119	448
gezinsherenigers (art.9,16° en art.9,17°)	70	123	193
hooggeschoolden (art.9,6°)	1.681	2.218	3.899
leidinggevenden (art.9,7°)	213	680	893
navorsers (art.9,8°)	31	35	66
opleiding (art. 9,18° en art.9,19°)	103	26	129
schouwspelartiesten (art.9,15°)	15	17	32
langdurig ingezetenen (art.9,20°)	169	286	455
nieuwe EU-lidstaat (art.38quater, §1)	2	2	4
stagiairs (art.9,5°)	59	9	68
regularisatie 'duurzame lokale verankering' (KB 7/10/2009)	12	318	330
nieuw EU in knelpuntberoep (art.38quater, §3)	9	7	16
andere (buiten categorie)	50	215	265
totaal	3.172	4.212	7.384

Eerste aanvragen hebben betrekking op werknemers die een eerste maal een arbeidskaart bekomen. Hernieuwingen hebben betrekking op werknemers die vroeger reeds een arbeidskaart B hebben bekomen. De lezing en interpretatie van zowel de globale cijfers, als van de cijfers opgesplitst per categorie dient onmiddellijk sterk te worden genuanceerd.

Zo moet onder meer rekening worden gehouden met het volgende:

- het totale aantal toegekende arbeidskaarten B ligt steeds hoger dan het aantal individuele werknemers waarop ze betrekking hebben. Zowel de eerste aanvragen als de hernieuwingen worden opgenomen in de cijfers;
- één werknemer kan binnen hetzelfde jaar meerdere arbeidskaarten bekomen;
- een gedeelte van de afgeleverde arbeidskaarten heeft betrekking op tewerkstelling in seizoenarbeid. Deze vorm van tewerkstelling is per definitie beperkt in tijd. De meeste van deze werknemers keren dan ook na beëindiging van hun contract naar hun land van herkomst terug. In de fruitsector is dit zelfs zeer gebruikelijk. Ook in de uitzendsector zijn maandelijkse verlengingen van arbeidskaarten gebruikelijk;
- de tewerkstelling in seizoenarbeid wordt sinds 1 mei 2006 niet langer als een aparte categorie vermeld, maar mee opgenomen onder de globale categorie van de knelpuntberoepen.

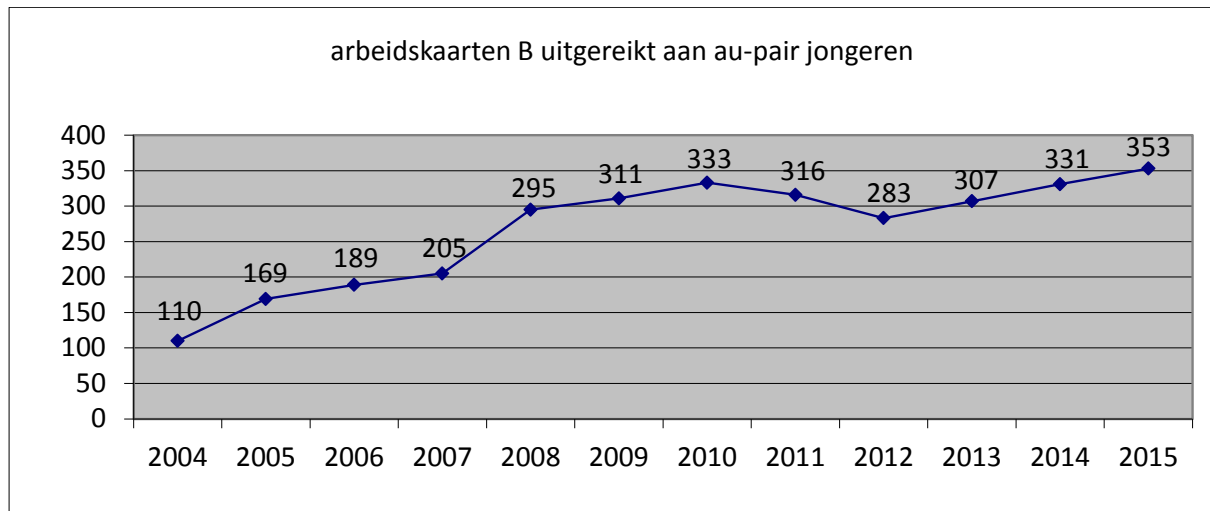
3.2 Au pair (art.9,14°)

De au pairs vormen een buitenbeentje in de regelgeving (art.9,14° van KB 9 juni 1999) op het gebied van tewerkstelling van buitenlandse werknemers. Een au pair is een jongere die tijdelijk in een gastgezin wordt opgenomen waar hij kost en inwoon geniet in ruil voor lichte dagdagelijkse huishoudelijke taken, om zijn taalkennis te vervolmaken en zijn algemene ontwikkeling te verruimen.

De dienst Economische migratie houdt al jaren een pleidooi voor de afschaffing van dit systeem. Het belangrijkste aspect zou de culturele vorming en de taalverrijking moeten zijn. De toegenomen commercialisering via internet en au pair bureaus allerhande wijst er echter op dat voor beide partijen “de lichte huishoudelijke taken” en “het maandelijks zakgeld” vaak de enige redenen zijn waarom voor dit statuut gekozen wordt. Er bestaan immers talloze beter georganiseerde uitwisselingsprogramma’s waarbinnen jongeren, los van enige vorm van tewerkstelling, hun culturele vorming en hun talenkennis kunnen verrijken. Misbruiken van het statuut zijn legio. Omdat de tewerkstelling van de au pairs zich bijna uitsluitend afspeelt in de privéwoning van het gastgezin, is controle door inspectiediensten eerder moeilijk.

Vaak is de au pair jongere een surrogaat voor kinderopvang en/of inwonende dienstbode: waar de bedoeling van het gastgezin er zou moeten in bestaan om betrokkene op te nemen en te laten participeren aan het gezinsleven, wordt de au pair jongere meestal gebruikt als middel om het gezinsleven eenvoudiger maken.

Figuur 4: Evolutie aantal toegekende arbeidskaarten B aan au pairs, Vlaams Gewest, 2004-2015

Sinds het begin van deze eeuw is er een opmerkelijke verschuiving op vlak van nationaliteiten. Einde de jaren negentig werd het overgrote deel van de arbeidskaarten voor au pairs nog toegekend aan enerzijds jongeren afkomstig uit de voormalige Oostbloklanden en anderzijds aan jongeren afkomstig uit de Filipijnen.

Sinds 2007 liggen de verhoudingen helemaal anders. Jongeren uit de in 2004 en 2007 tot de EU toegetreten landen vragen nog slechts een beperkt aantal arbeidskaarten als au pair aan. De soepelere toegang tot andere jobs op de Belgische arbeidsmarkt heeft hier ongetwijfeld mee te maken.

In 2008 werd iets minder dan één vierde aan Filippijnse jongeren toegekend (68 van de 295). Daarna komen de Oekraïense (35), de Peruaanse (29), de Indonesische (17) en de Russische (16).

In 2009 werd opnieuw een ruim kwart aan Filipijnse jongeren toegekend (86 van de 311). Daarna komen de Oekraïense (28), de Peruaanse (25), de Indonesische (21), de Braziliaanse (20) en de Russische (20).

In 2010 verminderde het aantal Filipijnse jongeren – toch bleven ze het populairst (76 van de 333). Dan volgen de Zuid-Afrikaanse (40), Oekraïense (33), Chinese (20), Russische (19) en Peruaanse (17).

In 2011 werd terug ruim één vierde van het aantal toegekende arbeidskaarten als au pair aan Filipijnse jongeren toegekend (83 van de 316). Daarna komen de Zuid-Afrikaanse (33), de Oekraïense (29), de Chinese (19) en de Peruaanse (18).

Sinds 2011, is er voor het eerst sinds 2004, een lichte daling merkbaar in het aantal goedkeuringen. Voor 2012 is er een daling van 33 goedkeuringen ten opzichte van vorig jaar. Voor deze daling is geen directe verklaring te vinden. De top 5 van nationaliteiten blijft bijna ongewijzigd. Zo maken de Filipijnse, Oekraïense, Zuid-Afrikaanse en Chinese au pairs net zoals in 2011 deel uit van de top 5. De Filipijnse au pairs staan nog steeds bovenaan de rangschikking (74), daarna volgen de Oekraïense au pairs (34), op de derde plaats staan de Zuid-Afrikaanse (27), op de vierde plaats de Chinese (12) en de Indonesische (12) sluiten deze keer de top 5 af.

Deze daling wordt terug omgezet in een lichte stijging in 2013 (+8,48%). Voor 2013 blijft de top 5 van nationaliteiten evenals de volgorde praktisch hetzelfde. Enkel de Thaise au pairs komen nu op de vijfde plaats te staan. De lichte stijging zet zich verder in 2014. Het aantal afgeleverde arbeidskaarten (331) komt bijna opnieuw aan de piek van 2010 (333). De top 5 blijft quasi hetzelfde, enkel verdwijnen de Chinese au pairs uit de top 5. 2015 kent een piek van 331 afgeleverde arbeidskaarten. Qua nationaliteiten zijn er weinig verschuivingen.

Tabel 8: Aantal toegekende arbeidskaarten B aan au pairs volgens nationaliteit, Vlaams Gewest, top 10, 2015

nationaliteit	aantal	aandeel
Filipijnse	117	33,14%
Oekraïense	45	12,75%
Zuid-Afrikaanse	39	11,05%
Thaise	24	6,80%
Indonesische	16	4,53%
Amerikaanse	13	3,68%
Mexicaanse	13	3,68%
Colombiaanse	12	3,40%
Braziliaanse	9	2,55%
Peruaanse	7	1,98%
rest	58	16,43%
totaal	353	100%

3.3 Gezinshereniging (art.9,16° en 17°)

3.3.1 Algemeen

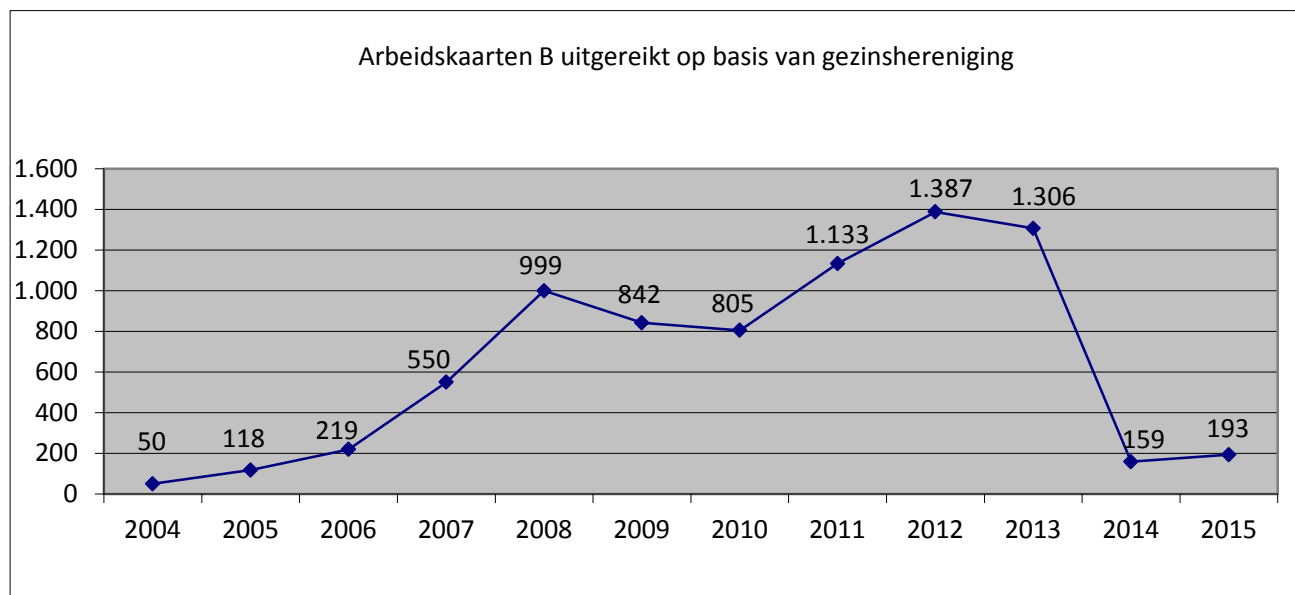
Arbeidskaarten in het kader van gezinshereniging worden toegekend aan:

- personen die zich komen vestigen bij hun echtgenoot of ouders van wie het recht op verblijf beperkt is tot hun zelfstandige activiteit of hun activiteit in loondienst (bijvoorbeeld de echtgenote van een Marokkaanse vrachtwagenchauffeur kan werken als poetsvrouw binnen de context van de dienstencheques – art.9,16° van het KB 9 juni 1999)
- personen die zich komen vestigen bij hun echtgenoot of ouders die vrijgesteld zijn van het bezit van een arbeidskaart (bijvoorbeeld de echtgenote van de Liberiaanse consul – art.9,17° van het KB 9 juni 1999).

Het hoeft binnen dit kader niet te gaan om tewerkstellingen die het gemiddeld gewaarborgd minimum maandinkomen genereren. Het kan hier evenzeer gaan om beperkte deeltijdse tewerkstellingen. Het gewaarborgde minimum maandinkomen (1.501,82 euro bruto per maand sinds 1/12/2012) is daarentegen wel vereist bij de knelpuntberoepenregeling (gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen ofte GGMMI: artikel 34,6° van het KB van 9 juni 1999; knelpuntberoepenregeling: art.38 quater, §2 van het KB van 9 juni 1999).

Oorspronkelijk kwam deze regeling er voornamelijk op vraag van managers en hooggeschoolden die hun echtgenoot de kans wilden bieden een werkaanbod aan te nemen gedurende het verblijf in België.

Figuur 5: Evolutie aantal toegekende arbeidskaarten B in het kader van gezinshereniging, Vlaams Gewest, 2004-2015

Gezien de exponentiële stijging van het aantal arbeidskaarten B dat in 2007 werd toegekend aan onderdanen uit nieuwe EU-lidstaten voor een tewerkstelling in een knelpuntberoep, is het niet meer dan logisch dat ook het aantal arbeidskaarten B dat op basis van gezinshereniging kan worden toegekend aan echtgenoten en kinderen van deze personen, verviervoudigd is (van 219 in 2006 over een eerste piek van 999 in 2008 tot 1133 in 2011, die in 2012 verder de hoogte in gaat naar 1387). In absolute cijfers is dit aantal echter nog vrij beperkt: 1.387 arbeidskaarten op een totaal van 25.920 oftewel slechts 5,3%. Voor 2013 merken we een zeer lichte daling van 81 arbeidskaarten.

Hieruit kan worden afgeleid dat de meeste nieuwe EU-migranten aanvankelijk alleen naar Vlaanderen komen, en dat hun eventuele echtgenoten en kinderen zich pas later bij hen komen vestigen. Voor tewerkstelling in seizoenarbeid is het ook logisch dat deze werknemers na beëindiging van hun contract terugkeren naar hun land van herkomst.

Met de vrijstelling van de grootste groep van nieuwe EU-werknemers die beperkt tot onze arbeidsmarkt werden toegelaten – met name onderdanen uit Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Polen, Slowakije, Slovenië en Tsjechië – kan men natuurlijk een sterke terugval verwachten van arbeidskaarten toegekend in het kader van gezinshereniging, aangezien ook de partners en/of de kinderen vrijgesteld werden. Dit is echter niet het geval: er is een terugval van 999 (in 2008) over 842 (in 2009) tot 805 (in 2010), maar deze terugval is niet vergelijkbaar met de sterke daling in de arbeidskaarten voor nieuwe EU-werknemers. Meer nog: in 2011 overstijgt het aantal arbeidskaarten de piek van 2008, tot aan een totaal van 1.133.

Gezien de Roemenen en Bulgaren sinds 1 januari 2014 zijn vrijgesteld, kent deze categorie eveneens een enorme terugval. Het aandeel van Roemenen en Bulgaren in deze categorie was in 2013 dan ook 87%. In 2015 zijn er slechts 193 arbeidskaarten op basis van art. 9,16° of 17° afgeleverd. De Indiërs vormen hierbij de grootste groep.

Tabel 9: Aantal toegekende arbeidskaarten B in het kader van gezinshereniging volgens nationaliteit, Vlaams Gewest, top 10, 2015

nationaliteit	aantal	aandeel
Indische	49	25,39%
Chinese	23	11,92%
Marokkaanse	16	8,29%
Turkse	15	7,77%
Oekraïense	12	6,22%
Albanese	9	4,66%
Nepalese	9	4,66%
Amerikaanse	7	3,63%
Braziliaanse	5	2,59%
Japanse	5	2,59%
rest	43	22,28%
totaal	193	100%

3.3.2 Gezinshereniging op basis van werk of een zelfstandige activiteit

Het betreft hier de arbeidsvergunningen en arbeidskaarten toegekend op basis van gezinshereniging met een loontrekkende of een zelfstandige (art. 9,16° van het KB 9 juni 1999).

Van het totaal aantal arbeidsvergunningen en -kaarten dat in 2015 werd toegekend aan gezinsherenigers in toepassing van art 9,16° en art 9, 17° (159), werd de overgrote meerderheid (186) toegekend binnen de context van art 9,16°.

Tabel 10: Aantal toegekende arbeidskaarten B in het kader van gezinshereniging volgens nationaliteit op basis van werk of een zelfstandige activiteit, Vlaams Gewest, top 10, 2015

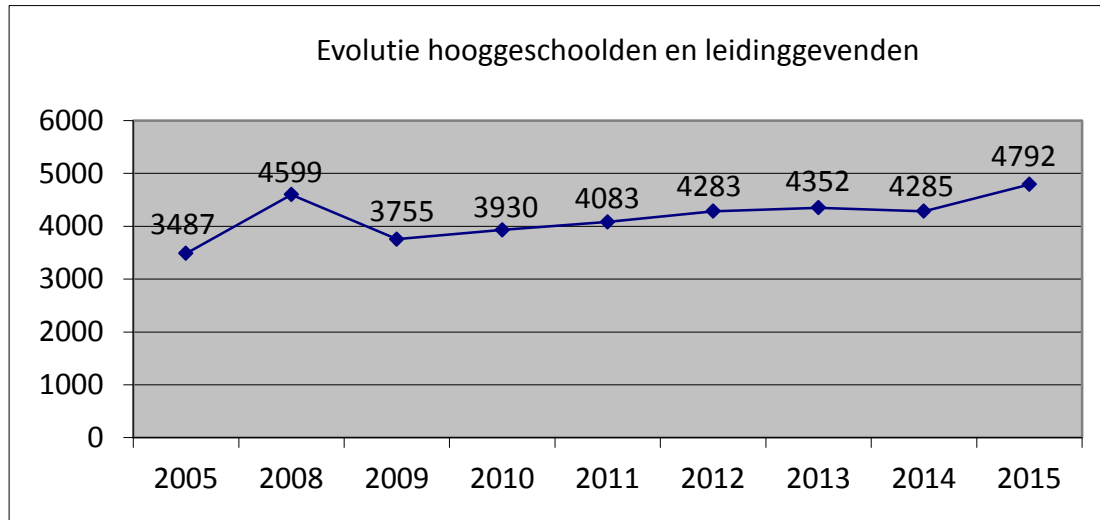
nationaliteit	aantal	aandeel
Indische	49	26,34%
Chinese	23	12,37%
Marokkaanse	16	8,60%
Turkse	15	8,06%
Albanese	9	4,84%
Nepalese	9	4,84%
Amerikaanse	7	3,76%
Oekraïense	6	3,23%
Braziliaanse	5	2,69%
Japanse	5	2,69%
rest	42	22,58%
totaal	186	100%

Veel van deze mensen worden tewerkgesteld in het – op vlak van sociale zekerheid en directe belastingen – gunstige stelsel van dienstencheques.

3.4 Hooggeschoolden en leidinggevenden

Meer dan de helft van het totaal arbeidskaarten B wordt afgeleverd aan hooggeschoolden en leidinggevenden (4.792 op een totaal van 7.384).

Figuur 6: Evolutie toegekende arbeidskaarten B aan hooggeschoolden en leidinggevenden, Vlaams Gewest, 2004-2015

Het aantal arbeidskaarten binnen deze categorie steeg stelselmatig. In 2008 bereikte dit aantal een hoogtepunt met 4.599 arbeidsvergunningen en arbeidskaarten voor hooggeschoold en leidinggevend personeel.

Echter in 2009 daalde dit aantal met twintig procent tot 3.755. In 2010 is dit aantal opnieuw licht gestegen tot 3.930 (+5%). Deze lichte stijging zet zich verder in 2011 tot 4.083 (+4%), in 2012 tot 4.283 (+5%) en in 2013 tot 4.352 (+1,61%). In 2014 is er echter een zeer lichte daling (-67 kaarten of 1,5%) en komen we terug op het aantal van 2012. Voor 2015 is er echter weer een stijging (+11,83%) merkbaar en wordt er een piek van 4.792 afgeleverde kaarten bereikt.

Deze cijfers dienen echter met de nodige omzichtigheid geïnterpreteerd te worden. De vele wijzigingen die aan de reglementering werden aangebracht, maken een correcte vergelijking van de cijfergegevens onmogelijk. Zo werden bijvoorbeeld verschillende categorieën toegevoegd aan buitenlandse werknemers die vrijgesteld zijn van arbeidskaarten (post doctorandi, onderzoekers in erkende onderzoeksinstellingen, kaderleden, ...). Bij deze vrijgestelden zijn er ongetwijfeld een aantal die voordien onder de categorie van de hooggeschoolden of leidinggevenden vielen.

De cijfers geven dus geen duidelijk beeld van de (al dan niet definitieve) migratie van deze werknemers naar Vlaanderen of België. Een groot gedeelte van deze werknemers is "gedetacheerd" wat wil zeggen dat ze na beëindiging van hun opdracht terugkeren naar hun land van herkomst. Daarnaast kan de verblijfssituatie wijzigen: de Dienst Vreemdelingenzaken kan beslissen om de beperking "tijdelijk verblijf" op het Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister na verloop van tijd (na 5 jaar na afgifte van de eerste verblijfsvergunning) te schrappen of de betrokken persoon kan met een Belg in het huwelijk treden. Vanaf dat ogenblik is men vrijgesteld van de verplichting tot het bekomen van een arbeidskaart.

Tabel 11: Aantal toegekende arbeidskaarten B aan hooggeschoolden en leidinggevend en volgens al of niet gedetacheerd zijn, Vlaams Gewest, 2015

categorie	eerste aanvraag	hernieuwing	totaal
hooggeschoolde	580	1.172	1.752
hooggeschoolde detachering	1.101	1.046	2.147
leidinggevende	57	157	214
leidinggevende detachering	156	523	679
totaal	1.894	2.898	4.792

De dienst Economische migratie is van oordeel dat in de discussie rond het aantrekken van hooggeschoolden (als één van de antwoorden op de vergrijzing en het betaalbaar houden van onze sociale zekerheid), het onderscheid tussen de gedetacheerde werknemer en de werknemer die rechtstreeks in dienst komt van een Belgische entiteit mee in rekening moet worden gebracht bij het ontwikkelen van een grondige en toekomstgerichte visie inzake economische migratie.

Hierbij dient men ook rekening te houden met het gegeven dat België en Vlaanderen veel inspanningen doet om internationale bedrijven aan te trekken. Bewijze hiervan de internationale handelsmissies naar de zogenaamde BRICZ- landen (Brazilië, Rusland, India, China en Zuid-Afrika), alsook naar andere landen met een exponentieel groeiende economie.

Ook is de federale overheid zeer actief op het vlak van het afsluiten van bilaterale akkoorden inzake sociale zekerheid. Momenteel heeft België bilaterale overeenkomsten ondertekend met 25 landen: Albanië, Algerije, Argentinië, Australië, Bosnië-Herzegovina, Brazilië, Canada (alsook een apart verdrag met Québec), Chili, DR Congo, Filippijnen, India, Israël, Japan, Kosovo, VJR Macedonië, Marokko, Moldavië, Montenegro, San Marino, Servië, Tunesië, Turkije, Uruguay, Verenigde Staten en Zuid-Korea. De werknemers afkomstig uit deze landen kunnen gebruik maken van het sociale zekerheidsstelsel van hun thuisland.

Daarnaast maximaliseert men het netto toe te kennen loon voor al dan niet gedetacheerde werknemers (dus mogelijk alle hooggeschoolde en leidinggevende werknemers) door optimaal gebruik te maken van fiscale en RSZ-gerelateerde vrijstellingen voor buitenlandse kaderleden. Deze vrijgestelde bedragen worden samengesteld uit:

- levensduurtepremie (area cost allowance);
- ongelijke belastingdruk (tax equalisation);
- vorming- en schoolkosten voor schoolgaande kinderen (school allowance);
- éénmalige verhuis- en inrichtingskosten;
- kosten voor één jaarlijkse reis naar thuisland.

Het vrijgestelde bedrag mag de 11.250 euro niet overschrijden (voor coördinatiecentra is dit 30.000 euro). Deze "Cost and Living Allowances" (de zogenaamde COLA's) voor tijdelijke kaderleden worden niet meegerekend voor het bereiken van het minimumloon dat men als hooggeschoolde of leidinggevende dient te genieten (respectievelijk 39.802 en 66.406 euro in 2015), maar behoort wel tot het totaalpakket dat de werknemer bekomt tijdens diens tewerkstelling in België. Het betreft hier in principe de compensatie van de meerkost die het tijdelijke verblijf in België als buitenlands kaderlid veroorzaakt.

Tabel 12: Verdeling arbeidskaarten B voor hooggeschoolden en leidinggevenden volgens nationaliteit, top 10, Vlaams Gewest, 2015

nationaliteit	aantal	aandeel
Indische	1.766	36,85%
Japanse	774	16,15%
Amerikaanse	421	8,79%
Chinese	236	4,92%
Turkse	176	3,67%
Russische	169	3,53%
Oekraïense	130	2,71%
Braziliaanse	92	1,92%
Zuid-Koreaanse	69	1,44%
Canadese	64	1,34%
rest	895	18,68%
totaal	4.792	100%

Meer dan de helft van het totale aantal afgeleverde arbeidskaarten voor hooggeschoolden en leidinggevenden wordt toegekend aan Indiërs, Japanners en Amerikanen. Waar voorheen traditioneel de Japanners op de eerste plaats stonden, kwam hierin een kentering. Sinds 2006 wordt de rangorde aangevoerd door de Indiërs voor de Japanners en de Amerikanen.

Opvallend binnen de top drie is de verhoudingsgewijs grotere stijging bij de Indiërs dan bij de Japanners. Dit heeft te maken met een grotere instroom van Indische informatici.

Net iets minder dan de helft van het totale aantal toegekende arbeidskaarten voor hooggeschoolden en leidinggevenden wordt in Vlaams-Brabant uitgereikt). Dit heeft te maken met de aanwezigheid van heel wat multinationale bedrijven in de Vlaamse Rand rond Brussel, bijvoorbeeld Zaventem en Machelen. Dat binnen sommige van deze bedrijven bepaalde nationaliteiten opvallend beter vertegenwoordigd zijn, hangt meestal samen met de vestigingsplaats van de moedermaatschappij.

Tabel 13: Aantal toegekende arbeidskaarten B aan hooggeschoolden en leidinggevenden per provincie, Vlaams Gewest, 2015

provincie	aantal
Antwerpen	1.587
Vlaams-Brabant	2.366
Limburg	206
Oost-Vlaanderen	426
West-Vlaanderen	207
Vlaanderen	4.792

3.5 Onderdanen uit de nieuwe EU-lidstaten

3.5.1 Algemeen

Op 1 mei 2004 traden tien staten toe tot de Europese Unie: Polen, Hongarije, Tsjechië, Slowakije, Slovenië, Estland, Letland en Litouwen, Malta en Cyprus. Voor Malta en Cyprus werden de grenzen op het gebied van tewerkstelling (als zelfstandige en als loontrekkende) onmiddellijk volledig opengesteld.

Op 1 januari 2007 traden Bulgarije en Roemenië toe tot de Europese Unie.

De bestaande EU-lidstaten kregen op basis van de toetredingsakten voor de nieuwe EU-lidstaten de mogelijkheid om in een overgangsfase de vrije toegang tot hun arbeidsmarkt voor onderdanen van de nieuwe toetredende landen geheel of gedeeltelijk te beperken. België heeft tot op heden van deze mogelijkheden gebruik gemaakt. Omdat bepaalde tekorten op de Belgische arbeidsmarkt werden vastgesteld besliste de regering om vanaf 30 april 2006 de toekenning van arbeidskaarten voor werknemers uit de nieuwe EU-lidstaten te versoepelen voor een aantal specifieke beroepen, de zogenaamde knelpuntberoepen. In Vlaanderen worden op deze basis voor 112 beroepen op basis van een eenvoudig en summier aanvraagdossier binnen de 5 werkdagen arbeidsvergunningen en arbeidskaarten afgeleverd. Het betreft tewerkstellingen die een loon genereren dat minimaal het gewaarborgde maandinkomen (CAO 43) dient te bereiken. Daarenboven wordt een minimale arbeidstermijn van één maand gevraagd, op basis van diezelfde bepaling op het gebied van gewaarborgd maandinkomen.

In Vlaanderen komen alle beroepen uit het Paritair Comité 145 in aanmerking voor de knelpuntberoepenregeling. De sector seizoen- en gelegenhedswerk is de grootste gebruiker van deze mogelijkheid. In de andere gewesten behoren beroepen uit Paritair Comité 145 niet tot de knelpuntberoepen waarvoor een versoepelde regeling geldt.

De overgangsbepalingen voor Esten, Hongaren, Letten, Litouwers, Slovenen, Slowaken, Tsjechen en Polen eindigden op 30 april 2009. Op 28 december 2011 verscheen in het Belgisch Staatsblad een Koninklijk Besluit waarbij de overgangsbepalingen met betrekking tot de tewerkstelling voor Bulgaren en Roemenen (voor een tweede maal) worden verlengd tot 31 december 2013.

In het Belgisch Staatsblad van 28 juni 2013 is het besluit verschenen betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers naar aanleiding van de toetreding tot de Europese Unie van Kroatië. Ten aanzien van Kroaten werden met ingang van 1 juli 2013 dezelfde voorwaarden gehanteerd als deze die inmiddels van toepassing waren voor onderdanen van Bulgarije en Roemenië. Dit impliceert dat de eventuele tewerkstelling in België van onderdanen uit Kroatië dus tot 30 juni 2015 onderworpen is aan de verplichting van het voorafgaand bekomen van een arbeidskaart.

Van de 25.920 arbeidskaarten B die in 2012 werden toegekend, werden 17.499 toelatingen verstrekt voor knelpuntberoepen. Deze werden toegekend aan 13.749 werknemers (individuele personen) en 2.603 werkgevers (verschillende bedrijven), waarvan 6.331 eerste aanvragen en 11.168 hernieuwingen.

Van de 26.096 arbeidskaarten B die in 2013 werden toegekend, werden 17.725 toelatingen verstrekt voor knelpuntberoepen. Deze werden toegekend aan 14.411 werknemers (individuele personen) en 2.489 werkgevers (verschillende bedrijven), waarvan 5.938 eerste aanvragen en 11.787 hernieuwingen.

Van de 6.699 arbeidskaarten B die in 2014 werden toegekend, werden er slechts 26 toelatingen verstrekt voor knelpuntberoepen. Deze werden enkel toegekend aan Kroaten. In 2015 verviel dit extreem lage aantal nog verder tot slechts 16 arbeidskaarten aan Kroaten. En met de opheffing van de overgangsmaatregelen (en dus de verplichting tot arbeidskaart) voor Kroaten op 1 juli 2015, en dus met het ontbreken van andere nieuwe EU-lidstaten, heeft deze categorie geen doelpubliek meer.

3.5.2 Knelpuntberoep via seizoenarbeid

Vanaf het begin in mei 2006 kende de tewerkstelling in de knelpuntberoepen een enorm succes, met vooral de tewerkstelling in seizoenarbeid: eind 2006 werden bijna 9.000 arbeidskaarten B in knelpuntberoepen afgeleverd aan arbeidskrachten uit de acht nieuwe lidstaten (Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Polen, Slovenië, Slowakije en Tsjechië). Daarvan waren haast 7.000 arbeidskaarten voor tewerkstelling in seizoenarbeid.

Het aantal arbeidskaarten B voor tewerkstelling in knelpuntberoepen steeg exponentieel in de volgende jaren: van reeds meer dan 25.000 in 2007 (waarvan bijna 17.000 in seizoenarbeid) tot de piek van zo'n 32.500 in 2008 (waarvan haast 20.000 in seizoenarbeid).

Op 1 mei 2009 vervielen de overgangsmaatregelen voor de eerste acht nieuwkomers (Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Polen, Slovenië, Slowakije en Tsjechië) en werden er vanaf dan enkel nog arbeidskaart B in knelpuntberoep toegekend aan Bulgaren en Roemenen. Daardoor halveerde het aantal arbeidskaarten voor knelpuntberoepen tot zo'n 15.000 (waarvan 9.500 voor seizoenarbeid). In 2010 betekenden Bulgaren en Roemenen zo'n 11.000 arbeidskaarten in knelpuntberoepen, waarvan iets meer dan 6.000 voor seizoenarbeid. Hun aantal steeg verder tot een tweede piek in 2013 van bijna 18.000 arbeidskaarten voor knelpuntberoepen – waarvan zo'n 10.000 in seizoenarbeid.

Door het wegvallen van de overgangsmaatregelen inzake tewerkstelling met arbeidskaarten voor Bulgaren en Roemenen (vrijstelling van arbeidskaart sinds 1 januari 2014) is het aantal arbeidskaarten voor knelpuntberoepen extreem teruggevallen tot een zeer miniem aantal van 26 stuks, waarvan er slechts 2 in seizoenarbeid. Deze werden uitgereikt aan Kroatische werknemers – dit land trad toe tot de Europese Unie in juli 2013. Dit haast te verwaarlozen aantal zakte in 2015 verder naar 16 arbeidskaarten in knelpuntberoepen, waarvan opnieuw slechts 2 in seizoenarbeid.

Sinds 1 juli 2015 zijn ook de overgangsmaatregelen voor Kroaten opgeheven. Sindsdien zijn er dus geen 'nieuwe EU-onderdanen' die via arbeidskaarten tewerkgesteld worden – dus ook niet meer voor knelpuntberoepen (en seizoenarbeid). De tewerkstelling in knelpuntberoepen staat sinds 1 juli 2015 enkel nog open voor de langdurig ingezetenen (zie 3.6).

3.5.3 Provinciale spreiding van de toelatingen voor knelpuntberoepen.

Daar waar voorheen (tot en met Bulgaren en Roemenen) de spreiding in grote mate gerelateerd was aan tewerkstellingen binnen de context van seizoen- en gelegenhedswerk, met toppers in de glastuinbouw in provincie Antwerpen en in de teelt van hardfruit in boomgaarden in provincie Limburg, is dit nu totaal losstaand van effectieve beroepen en zeker losstaand van de tewerkstelling in seizoen- en gelegenhedswerk.

Tabel 14: Aantal toegekende arbeidskaarten B aan onderdanen nieuwe EU-lidstaten voor tewerkstelling in knelpuntberoepen volgens provincie, Vlaams Gewest, 2015

provincie	aantal
Antwerpen	7
Limburg	3
Oost-Vlaanderen	4
Vlaams-Brabant	1
West-Vlaanderen	1
Vlaanderen	16

3.6 Langdurig ingezetenen

Op 29 december 2008 verscheen het Koninklijk Besluit dat voorziet in een gedeeltelijke omzetting van de EG Richtlijn 2003/109/EG met betrekking tot de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen (= niet-EER-lidstaten). Het betreft hier de zogenaamde “derdelanders” (onderdanen die dus niet de nationaliteit hebben van één van de landen van de Europese Economische Ruimte) die omwille van hun langdurig verblijf in één bepaalde lidstaat, de specifieke status van langdurig ingezetene in die staat hebben verkregen. De langdurig ingezetenen komen naar analogie van de nieuwe EU-onderdanen enkel in aanmerking voor tewerkstelling in de knelpuntberoepen.

Van deze nieuwe categorie van arbeidskaart B werden er 136 arbeidskaarten in 2009 uitgereikt – dit in tegenstelling tot de grote belangstelling voor deze categorie. Dit aantal groeide in 2010 aan tot 243 arbeidskaarten (145 eerste aanvragen en 98 hernieuwingen). Een jaar later is hun aantal reeds gestegen naar 358 arbeidskaarten (185 eerste aanvragen en 173 hernieuwingen).

Ook voor 2012 steeg het aantal naar 405 arbeidskaarten (171 eerste aanvragen en 234 hernieuwingen). Deze stijging was praktisch uitsluitend toe te schrijven aan het aantal hernieuwingen. In 2013 steeg dit met 10% tot 444 arbeidskaarten (163 eerste aanvragen en 281 hernieuwingen). Marokkanen namen nog steeds het leeuwendeel voor zich (42%) van de toelatingen voor hun rekening. Indiërs bleven de tweede plaats innemen, al was hun aantal en aandeel wel wat gestegen tegenover 2012.

Het aantal steeg licht in 2014 naar 455 arbeidskaarten (159 eerste aanvragen en 296 hernieuwingen). Ook toen bleven Marokkanen (154 arbeidskaarten of 34%) en Indiërs (113 arbeidskaarten of 25%) samen het grootste aandeel in deze categorie bepalen.

In 2015 werden exact evenveel arbeidskaarten uitgereikt: 169 eerste aanvragen en 286 hernieuwingen. De koplopers binnen deze categorie zijn opnieuw Indiërs (147 arbeidskaarten of 32%) en Marokkanen (113 arbeidskaarten of 25%).

Tabel 15: Verdeling toegekende arbeidskaarten B voor langdurig ingezetenen volgens nationaliteit, top 10, Vlaams Gewest, 2015

nationaliteit	aantal	aandeel
Indische	147	32,31%
Marokkaanse	113	24,84%
Albanese	41	9,01%
Kosovaarse	21	4,62%
Pakistaanse	21	4,62%
Tunesische	14	3,08%
Turkse	12	2,64%
Ghanese	11	2,42%
Nigeriaanse	9	1,98%
Bosnische	7	1,54%
rest	59	12,97%
totaal	455	100%

Ondanks de grote belangstelling bij de invoering in 2009 werd er sindsdien in deze categorie een relatief laag aantal arbeidskaarten B uitgereikt in deze categorie (136, 243, 358, 444, 455 en 455), onder andere doordat vele aanvragen negatief werden beoordeeld. Dit blijft een eerder marginale categorie: slechts 455 arbeidskaarten (op een totaal van 7.384) betekent maar 6%.

De vele weigeringen kwamen enerzijds wegens het feit dat al te vaak een arbeidskaart voor en tewerkstelling buiten de knelpuntberoepen aangevraagd werd en anderzijds dat het vereiste verblijfsstatuut van langdurig ingezetene vaak niet bewezen kon worden door de betrokken werknemer.

Sedert 1 juli 2015 zijn langdurig ingezetenen na een effectieve tewerkstelling van één jaar vrijgesteld van het bezit van een arbeidskaart, wat als logisch gevolg zal hebben dat het aantal arbeidskaarten zal dalen.

3.7 Regularisatie ‘duurzame lokale verankering’

3.7.1 Situering

De wet van 15 december 1980 houdende de binnenkomst, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen op en van het grondgebied, wijst in artikel 9bis op de discretionaire bevoegdheid van de Minister van Binnenlandse Zaken om vreemdelingen die onregelmatig in België verblijven toch een verblijf toe te kennen op basis van humanitaire redenen. Het komt de minister en zijn administratie toe deze “humanitaire redenen” in te vullen.

Met de instructie van 19 juli 2009 die door de federale regering werd opgesteld, werd dit begrip expliciet ingevuld met het oog op een regularisatiecampagne die onder meer tijdens de periode van 15 september 2009 tot en met 15 december 2009 de kans bood aan illegalen om hun verblijf te legaliseren op basis van duurzame lokale verankering. Deze instructie werd midden december 2009 vernietigd door de Raad van State. Toch werd de inhoudelijke toepassing in het kader van artikel 9bis (discretionaire bevoegdheid van de Minister van Binnenlandse zaken) van de verblijfswetgeving gehandhaafd, in samenspraak met de bepalingen in het KB van 7 oktober 2009.

Volgens deze nieuwe aanpak van de federale overheid inzake regularisaties komt het aan de ambtenaren van Dienst Vreemdelingenzaken toe om de aanvragen die in het kader van deze campagne werden ingediend, te behandelen. Tot nu toe leidde het voldoen aan bepaalde voorwaarden tot de toekenning van een verblijf van onbepaalde duur. Bijgevolg kregen deze personen vrije toegang tot de arbeidsmarkt. Voor de eerste keer echter, werd de mogelijkheid voorzien het verblijf te regulariseren op basis van duurzame lokale verankering door middel van werk.

De regeling tot uitreiking van een arbeidskaart B aan deze kandidaat-geregulariseerden werd opgenomen in het KB van 7 oktober 2009. Het betrof de personen die:

- ten minste sedert 31 maart 2007 ononderbroken in België verbleven;
- tussen 15 september 2009 en 15 december 2009 een regularisatieaanvraag indienden of hun reeds bestaande aanvraag van de nodige bijkomende stukken voorzagen;
- aantoonde duurzaam lokaal verankerd te zijn;
- beschikken over het document dat de Dienst Vreemdelingenzaken aangetekend verstuurt aan de buitenlandse onderdaan, waarbij gesteld wordt dat hij tot verblijf zal worden gemachtigd op voorwaarde van de toekenning van een arbeidskaart B;
- voldoen aan alle voorwaarden om een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister te bekomen voor de duur van één jaar op voorwaarde dat hij een arbeidskaart B voorlegt afgeleverd door de bevoegde gefedereerde overheid;
- één of meerdere arbeidsovereenkomsten voorleggen die (samen) een loon opbrengen dat minstens gelijk is aan het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen zoals bepaald in de

intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 ter van 2 mei 1988, wat neerkomt op 1.387,49 euro per maand (1.415,24 euro sinds oktober 2010, 1.443,54 euro sinds mei 2011, 1.472,40 euro sinds februari 2012, en 1.501,82 euro sinds 1 december 2012 – dit wijzigde niet gedurende heel 2015).

Om in aanmerking te worden genomen, dient de aanvraag tot arbeidsvergunning door de werkgever te worden ingediend binnen de drie maanden na datum van verzending van het aangetekend schrijven door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Vreemdelingen die in dit kader in het bezit komen van een arbeidskaart, worden gedurende vijf jaar lang opgevolgd om na te gaan of men nog steeds aan de voorwaarden van het toegekende statuut van voorlopig geregulariseerde beantwoord. De vreemdelingen die op basis van werk een gemachtigd en geregulariseerd tijdelijk verblijf van 1 jaar bekomen, kunnen bijgevolg pas na 4 verlengingen van 1 jaar, een onbeperkt verblijfsrecht verkrijgen.

3.7.2 Impact voor de dienst Economische migratie

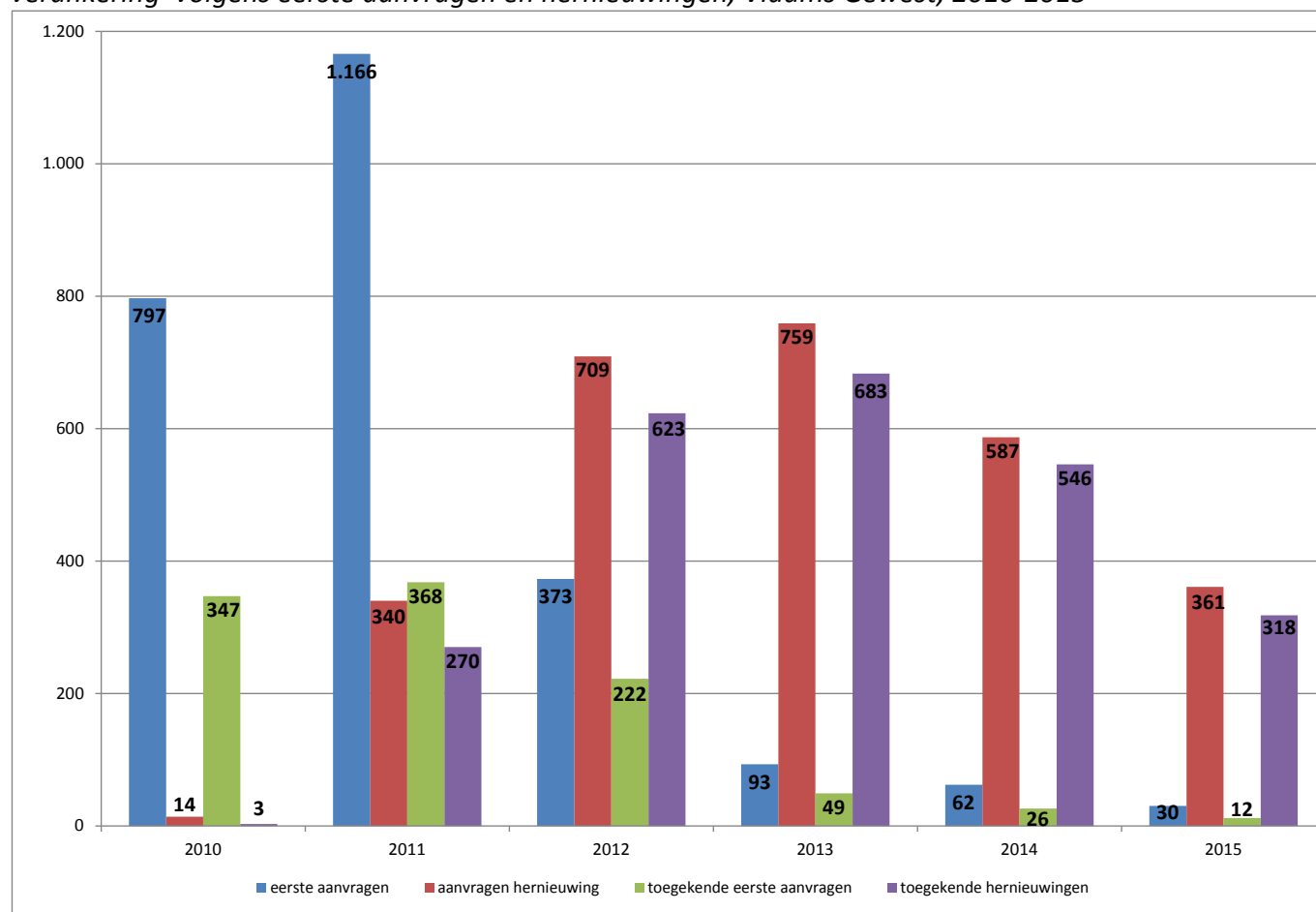
In totaal werden er dus tot op heden reeds 5.361 aanvragen voor arbeidskaarten B voor regularisatie 'duurzame lokale verankering' ingediend: 24 in 2009, 811 in 2010, 1.506 in 2011, 1.082 in 2012, 898 in 2013, 649 in 2014 en 391 in 2015. Voor 2015 zijn er voor de 391 aanvragen 330 goedkeuringen afgeleverd.

Van de 391 aanvragen in 2015, waren er slechts 30 eerste aanvragen tegenover 391 hernieuwingen. Deze resulteerden in respectievelijk 12 eerste arbeidskaarten en 318 hernieuwde arbeidskaarten. Ongeveer twee vijfde daarvan (41%) werd afgeleverd in provincie Antwerpen (134 arbeidskaarten) – de overige 59% is verdeeld over de andere provincies: Vlaams-Brabant 78 (24%), Oost-Vlaanderen 58 (18%), West-Vlaanderen 33 (10%) en Limburg 27 (8%).

Tabel 16: Verdeling van aantal aanvragen en aantal arbeidskaarten in regularisatie 'duurzame lokale verankering' volgens eerste aanvragen en hernieuwingen, Vlaams Gewest, 2010-2015

Aantal aanvragen (eerste en hernieuwing)												
	2010		2011		2012		2013		2014		2015	
eerste aanvragen	797	98,27%	1.166	77,42%	373	34,47%	93	10,92%	62	9,55%	30	7,67%
hernieuwde aanvragen	14	1,73%	340	22,58%	709	65,53%	759	89,08%	587	90,45%	361	92,33%
totaal	811	100%	1.506	100%	1.082	100%	852	100%	649	100%	391	100%
Aantal afgeleverde arbeidskaarten (eerste en hernieuwing)												
	2010		2011		2012		2013		2014		2015	
aantal AK-B eerste aanvragen	347	99,14%	368	57,68%	222	26,27%	49	6,69%	26	4,55%	12	3,64%
aantal AK-B hernieuwingen	3	0,86%	270	42,32%	623	73,73%	683	93,31%	546	95,45%	318	96,36%
aantal AK-B eerste + hernieuwingen	350	100%	638	100%	845	100%	732	100%	572	100%	330	100%
Aantal afgeleverde arbeidskaarten t.o.v. aanvragen (eerste en hernieuwing)												
	2010		2011		2012		2013		2014		2015	
arbeidskaarten vs eerste aanvragen	43,54%		31,56%		59,52%		52,69%		41,94%		40,00%	
arbeidskaarten vs hernieuwde aanvragen	21,43%		79,41%		87,87%		89,99%		93,02%		88,09%	
arbeidskaarten vs totaal aantal aanvragen	43,16%		42,36%		78,10%		85,92%		88,14%		84,40%	

Figuur 7: Verdeling van aantal aanvragen en aantal arbeidskaarten in regularisatie 'duurzame lokale verankering' volgens eerste aanvragen en hernieuwingen, Vlaams Gewest, 2010-2015

Hoe relatief laag het aantal aanvragen ook was, de administratieve last lag bij dergelijke aanvragen vele malen hoger dan bij andere aanvragen tot arbeidskaarten. Door het fiabiliteitsonderzoek – dat al dan niet gepaard ging met een onderzoek door Afdeling Toezicht & Handhaving – dienden er een aantal bijkomende administratieve handelingen te gebeuren die in de gewone procedures tot afhandeling van de andere (categorieën van) arbeidskaarten niet gebruikelijk zijn:

- de werkgever werd grondig gecontroleerd (voorgeschiedenis bij dienst Economische migratie en Afdeling Toezicht & Handhaving);
- raadplegen van databanken en opvragen van bijkomende attesten en documenten zoals financiële gegevens uit jaarrekeningen, BTW-gegevens, niet-faillissement en gegevens inzake sociale lasten;
- analyse van de boekhoudkundige gegevens door middel van de ratio's zoals liquiditeit, solvabiliteit en rendabiliteit.

Voor deze nieuwe benadering en de analyse van het dossier werden de medewerkers opgeleid en begeleid, opdat deze dossiers inzake regularisatie 'duurzame lokale verankering' op grondige en correcte wijze afgehandeld werden. Met de juiste inzet en gedrevenheid hebben de medewerkers en hun operationeel leidinggevenden zodoende voor een kwalitatieve en doorgedreven afhandeling van deze dossiers gezorgd – wat tot uiting kwam in de resultaten, zoals hierboven te zien bij de vergelijking van het aantal aanvragen en het aantal afgeleverde arbeidskaarten (Figuur 8).

De 'strengere' behandeling en onderzoek van de aanvragen – en dus van de fiabiliteit van de werkgevers – is zeer gedegen en efficiënt gebeurd in het Vlaams Gewest: de misbruiken en de eventuele 'charlatans' werden zo uitgerangeerd, en de degelijke en onderbouwde dossiers tot tewerkstelling bleven doorlopen.

4 Arbeidskaarten C

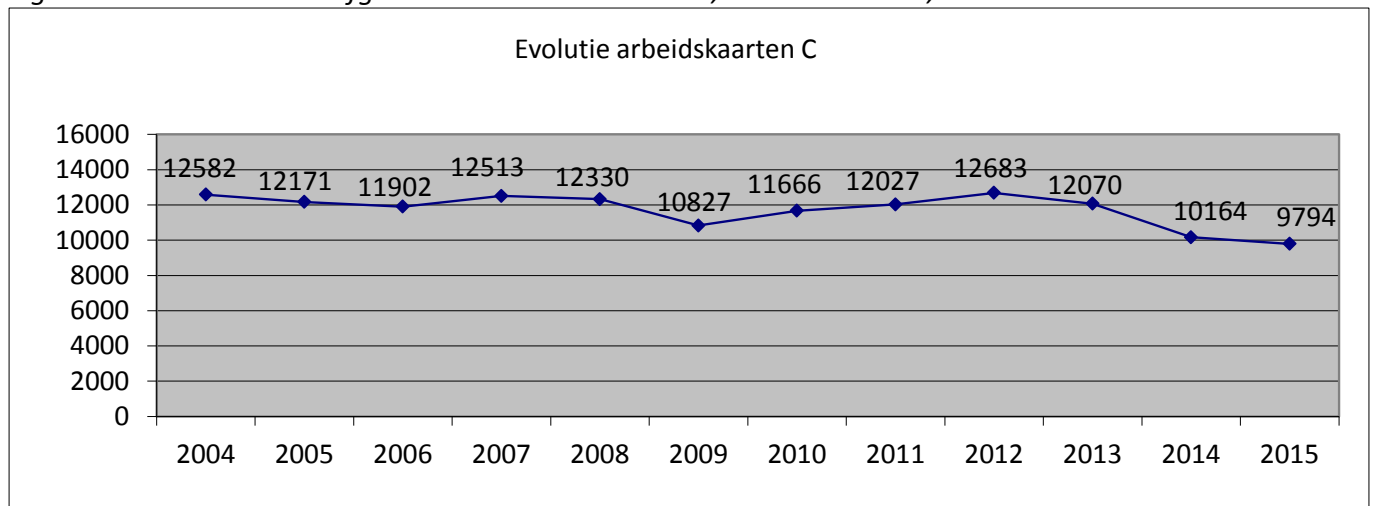
4.1 Algemeen

De arbeidskaart C bestaat sinds 2003 en geldt voor gelijk welk beroep in loondienst bij om het even welke werkgever voor een bepaalde duur. Voor de arbeidskaart C komen in principe enkel die buitenlanders in aanmerking die in België mogen verblijven om andere dan tewerkstellingsredenen (bijvoorbeeld in het kader van gezinshereniging, als student, als slachtoffer van mensenhandel, een subsidiair beschermingsstatuut...). De arbeidskaart C kan onder bepaalde voorwaarden worden hernieuwd.

Op 29 maart 2011 verscheen in het Staatsblad het Koninklijk Besluit van 13 maart 2011 tot wijziging van artikel 1, 2 en 17 van het Koninklijk Besluit van 9 juni 1999 (houdende de uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers). Dit KB-tot-wijziging had onder meer tot doel de bepalingen van arbeidskaart C (artikel 17) in overeenstemming te brengen met de inmiddels gewijzigde verblijfwetgeving. Hierdoor waren de 'oude' categorieën tijdens het eerste kwartaal 2011 nog in gebruik, terwijl de 'nieuwe' categorieën sinds het tweede kwartaal 2011 in gebruik genomen werden. Een aantal 'oude' categorieën werden onder één noemer gebracht (zoals slachtoffer mensenhandel), er verdwenen 'oude' categorieën (zoals echtgenoot onderdaan EER) en 'oude' categorieën werden opgesplitst (zoals gezinshereniging die verwerd tot gezinshereniging-in-aanvraag en erkende gezinshereniging).

Op 26 juli 2013 verscheen in het Belgisch Staatsblad het KB waarbij een aantal bepalingen in artikel 2, artikel 17 en artikel 38ter worden gewijzigd. Dit hield vooral in dat er vanaf nu uitdrukkelijk vermeld staat over welk type verblijfsdocument men dient te beschikken.

Figuur 8: Evolutie aantal afgeleverde arbeidskaarten C, Vlaams Gewest, 2004-2015

Na de terugval in 2009, is er vanaf 2010 tot heden een lichte stijging in het aantal afgeleverde arbeidskaarten C. Na een kleine piek in 2012 hervalt in 2013 dit aantal lichtjes tot het niveau van 2011. In 2014 start er een verdere forse daling (één zesde) die uiteindelijk in 2015 eindigt net onder de 10.000.

Het ligt in de lijn der verwachtingen dat de arbeidskaart C tegen eind 2016 afgeschaft zal worden, en geïncorporeerd in de gecombineerde titel, zoals in het verleden verdedigd en voorgesteld door Vlaanderen. Indien dit niet gebeurt dan mag men logischerwijze in de nabije toekomst een stijging verwachten van het aantal arbeidskaarten C, gezien de stijging van het aantal arbeidskaarten C voor

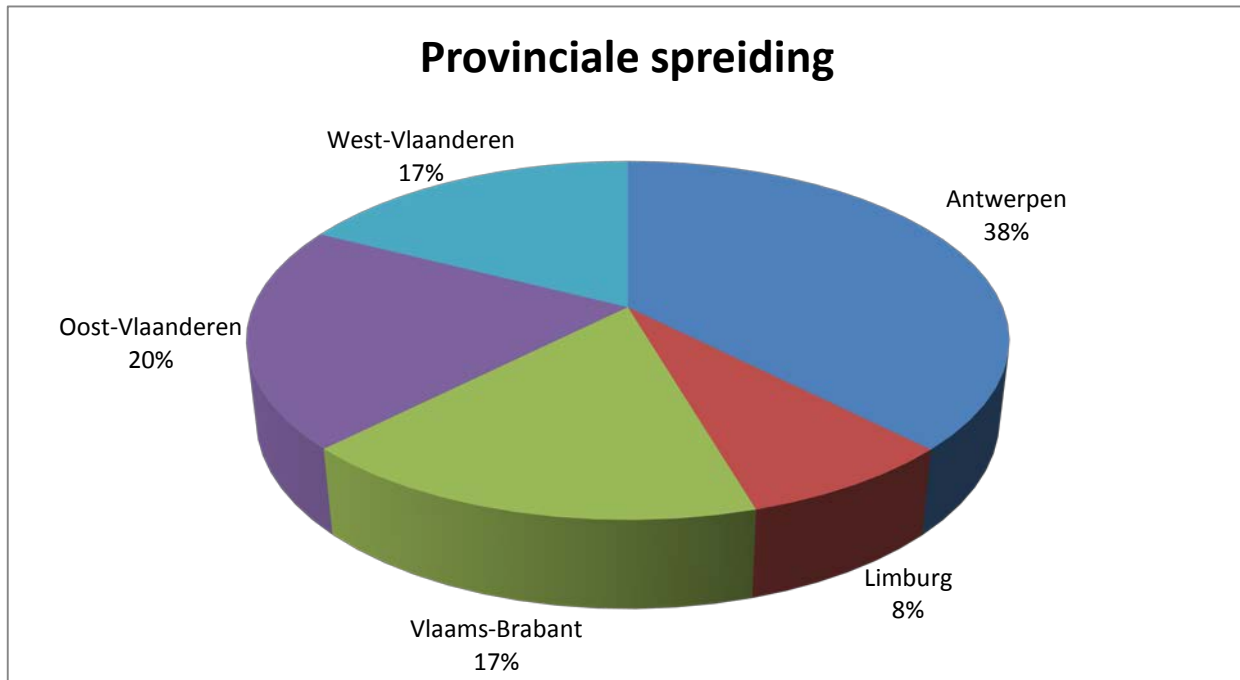
mensen uit Syrië, Afghanistan en Irak. Daarenboven komt het gegeven dat de Dienst Vreemdelingenzaken nu pas na 5 tijdelijke verblijven een onbeperkt verblijf toestaat, daar waar dit voorheen een aanzienlijk kortere periode was. Bij onbeperkt verblijf is de vreemdeling sowieso vrijgesteld van het bezit van een arbeidskaart.

Tabel 17: Aantal toegekende arbeidskaarten C per categorie, eerste aanvragen en hernieuwingen, Vlaams Gewest, 2015

categorie	eerste aanvraag	her- nieuwing	totaal
kandidaat-vluchtelingen (art.17,1°)	1.117	632	1.749
subsidiair beschermden (art.17,2°)	531	2.854	3.385
slachtoffers mensenhandel (art.17,3°)	23	45	68
medisch geregulariseerden art.9ter (art.17,4°)	33	63	96
humanitair geregulariseerden art.9bis (art.17,5°)	188	1.044	1.232
gezinsherenigers in aanvraag (art.17,6°)	60	14	74
erkende gezinsherenigers (art.17,7°)	539	666	1.205
studenten (art.17,8°)	877	1.104	1.981
echtgenoten/kinderen van diplomaten/consuls of houders bijzonder verblijf (art.17,9°)	1	2	3
anderen	1		1
totaal	3.370	6.424	9.794

Daar waar de voorgaande jaren de asielzoekers veruit de grootste groep binnen de arbeidskaart C waren, werd hun positie overgenomen door de subsidiair beschermden, die jaar na jaar blijven stijgen in aantal – van 1.345 in 2011, over 1.967 in 2012 en 2.777 in 2013, tot 3.245 in 2014 en heden in 2015 tot 3.385 arbeidskaarten. Hierbij dient de kanttekening gemaakt te worden dat de stijging van het aantal arbeidskaarten voor subsidiair beschermden logischerwijze dient te resulteren in een daling van het aantal arbeidskaarten aan asielzoekers en geregulariseerde om humanitaire redenen (art. 9, derde lid van het KB van 9/6/1999), gezien er een substitutie-effect onder deze 3 categorieën bestaat.

Figuur 9: Provinciale spreiding aantal toegekende arbeidskaarten C, Vlaams Gewest, 2015

Deze verhouding komt haast volledig overeen met vorig jaar (A: 38%>38%, L: 8%>8%, OV: 19%>20%, VB: 17%>17% en WV: 18%>17%) – deze haast ongewijzigde verhouding is al zo sinds 2011.

De dienst Economische migratie heeft jarenlang een pleidooi gehouden tot afschaffing van de (papieren) arbeidskaart C en de incorporatie van deze arbeidskaart in de verblijfsvergunning zelf – dit laatste door middel van een vermelding van de tewerkstellingsrechten en/of -plichten op de (achterzijde van) de verblijfsvergunning, zoals in de ons omringende landen gebeurt.

Het recente politieke akkoord inzake staatshervorming, waarin vermeld staat dat enkel deze bevoegdheid (inzake arbeidskaart C) bij het federale niveau blijft, geeft eindelijk zicht op een evolutie naar deze afschaffing en incorporatie. Bijkomende argumenten die deze evolutie ondersteunen zijn:

- de (papieren) arbeidskaart heeft geen toegevoegde waarde voor de gewesten en hun administratie, noch voor de gebruiker zelf;
- afschaffing en incorporatie betekent efficiëntiewinst en vermindering van de administratieve lasten voor overheid en gebruiker.

De Federale overheid zal echter met de omzetting van de Europese richtlijn inzake de Single Permit de arbeidskaart C in één beweging meenemen en incorporeren, zodat de administratieve stappen bij de regionale diensten Economische Migratie zullen vervallen.

4.2 Asielzoekers (art. 17,1°)

Volgens de definitie van het Vluchtelingenverdrag (Genève, 28 juli 1951) is een 'vluchteling' elke persoon die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, religie, nationaliteit, zijn behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van vermelde vrees, niet wil invoeren.

Bij kandidaat-vluchtelingen stellen we een gestage daling vast van het aantal toegekende arbeidskaarten C tot en met 2009. Sinds 1 juni 2007 kwamen nieuwe asielaanvragers, mede ingevolge de nieuwe asielwetgeving, niet meer in aanmerking voor het bekomen van een arbeidskaart C. Pas op 12 januari 2010, met het verschijnen van het aanvullend KB 22/12/2009, werden de voorwaarden voor het toekennen aan kandidaat-vluchtelingen uitgebreid. De bestaande regeling voor asielaanvragen ingediend vóór 1 juni 2007 blijft behouden. Met ingang van 12 januari 2010 kon nu ook een arbeidskaart C worden toegekend aan buitenlandse onderdanen die na 31 mei 2007 een asielaanvraag hebben ingediend en die zes maanden na hun asielaanvraag nog geen beslissing hebben gekregen van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen totdat een beslissing wordt betekend door deze laatste, of, in geval van beroep, totdat een beslissing wordt betekend door de Raad voor Vreemdelingen-betwisting.

Personen die binnen de zes maanden na indiening van hun asielaanvraag nog geen beslissing hebben gekregen van het CGVS komen in aanmerking voor een arbeidskaart C tot het CGVS een beslissing betekent. Personen die na zes maanden een negatieve beslissing van het CGVS krijgen betekend en hiertegen in beroep gaan, blijven verder in aanmerking komen voor een arbeidskaart C tot een beslissing wordt betekend door de Raad voor Vreemdelingenbetwisting.

Door deze nieuwe kans tot arbeidskaart groeide het aantal explosief – met bijna vijf keer meer arbeidskaarten voor kandidaat-vluchtelingen dan het voorgaande jaar: in 2010 steeg het aantal van 855 naar 4.100. Deze groei bleef zich voortzetten – weliswaar niet in dezelfde mate: in 2011 werden er 5.110 arbeidskaarten uitgereikt. Voor 2012 blijft het aantal ongeveer gelijk met 5.168 goedkeuringen. Dat aantal is in 2013 weer sterk teruggevallen tot 3.875. Deze daling zette zich voort in 2014 (tot 2.251) en ook in 2015 bleef het verder dalen tot 1.749.

Tijdens de vluchtelingcrisis van zomer 2015 besloot de Federale regering om deze periode van zes maanden in te korten naar vier maanden, zodat deze mensen sneller toegang kregen tot arbeidsmarkt. In november werd het Koninklijk Besluit van 29 oktober 2015 gepubliceerd in het Staatsblad. Dit betekent dat de buitenlandse onderdanen die een asielaanvraag hebben ingediend (na 31 mei 2007) en die vier maanden na hun asielaanvraag (voorheen zes maanden) nog geen betekening van de beslissing hebben gekregen van de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen totdat een beslissing wordt betekend door deze laatste, of, in geval van beroep, totdat een beslissing wordt betekend door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, in aanmerking komen voor arbeidskaart C. Deze herschikking van zes naar vier maanden had echter geen noemenswaardige invloed op het aantal arbeidskaarten voor deze categorie.

Nationaliteiten waar in media en politiek de meeste aandacht naartoe ging – met name Afghanen, Irakezen en Syriërs – komen opvallend weinig voor bij arbeidskaarten C voor kandidaat-asielzoekers. Op een totaal van 1.749 arbeidskaarten C binnen deze categorie werden er 175 aan Afghanen verleend (10%), 157 aan Irakezen (9%) en slechts 33 aan Syriërs (2%).

Men zal echter grote aantallen voor deze nationaliteiten terugvinden in de andere en meest belangrijke categorie van de arbeidskaart C, namelijk de subsidiair beschermden – die met 3.385 arbeidskaarten meer dan één derde betekenen binnen de totaliteit van arbeidskaarten C – zie volgend hoofdstuk 4.3 Subsidiair beschermden (art.17,2°).

Tabel 18: Aantal toegekende arbeidskaarten C voor asielzoekers volgens nationaliteit, top 10, Vlaams Gewest, 2015

nationaliteit	aantal	aandeel
Eritrese	181	10,35%
Afghaanse	175	10,01%
Iraakse	157	8,98%
onbepaalde	100	5,72%
Oekraïense	90	5,15%
Iraanse	86	4,92%
Rwandese	63	3,60%
Chinese	62	3,54%
Russische	61	3,49%
Turkse	55	3,14%
<i>rest</i>	<i>719</i>	<i>41,11%</i>
totaal	1.749	100%

Zoals op de website van het CGVS vermeld, is Afghanistan in 2014 voor het vierde opeenvolgende jaar het eerste land van herkomst van asielzoekers, naast Syrië en Irak – deze trend zette zich vermoedelijk ook in 2015 verder (gegevens CGVS 2015 zijn nog onbekend bij opmaak van dit verslag)¹ De verdere rangschikking van de top 10 verschuift weinig ten opzichte van de vorige jaren.

Enigszins opvallend dat Eritreërs de meeste arbeidskaarten C toegekend kregen binnen deze categorie, meer dan Afghanen of Irakezen. Deze laatste twee nationaliteiten (samen met Syriërs) gaat men echter opvallend sterk terugvinden binnen de categorie van Subsidiair beschermden (volgend hoofdstuk 4.3).

¹ Jaarverslag 2014 - CGVS, p.15 (http://www.cgvs.be/sites/default/files/jaaverslagen/jaarverslag_cgvs_2014.pdf)

4.3 Subsidiair beschermden (art. 17,2°)

Tabel 19: Aantal toegekende arbeidskaarten C voor subsidiair beschermden volgens nationaliteit, top 10, Vlaams Gewest, 2015

nationaliteit	aantal	aandeel
Afghaanse	1.900	56,13%
Iraakse	598	17,67%
Syrische	586	17,31%
Somalische	92	2,72%
onbepaalde	48	1,42%
Sudanese	16	0,47%
Pakistaanse	12	0,35%
Congolese	10	0,30%
Eritrese	10	0,30%
Kosovaarse	10	0,30%
rest	103	3,04%
totaal	3.385	100%

De subsidiaire of bijkomende bescherming wordt toegekend aan vluchtelingen die niet onder de strikte voorwaarden van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag vallen, maar toch bescherming van een andere staat nodig hebben: de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade en die zich niet kan, of omwille van dat risico, niet wil beroepen op de bescherming van dat land.

Ernstige schade bestaat uit:

- doodstraf of executie;
- foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst;
- ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Landen die heden geteisterd worden met grootschalig intern geweld, zoals Afghanistan, Syrië en Irak, vertegenwoordigen dan ook samen bijna het volledige aantal afgeleverde arbeidskaarten C in de categorie van de subsidiair beschermden- met name meer dan 91%.

De vele 'asielzoekers' waarvan sprake in de media sinds de zomer van 2015 zijn dus niet terecht gekomen in de groep van effectieve 'kandidaat-asielzoekers' (zie 4.2 Kandidaat-asielzoekers), maar hier in de groep die bijkomende bescherming verleend werden. Het aantal arbeidskaarten C voor kandidaat-asielzoekers daalt sinds 2012 (5.168 arbeidskaarten) steeds verder, terwijl het aantal arbeidskaarten C voor subsidiair-beschermden steeds groter wordt (van 1.967 in 2012 tot heden 3.385 in 2015) en daarbij de belangrijkste groep binnen de hele arbeidskaart C betekent – met name 35% (dit is het dubbele van het aantal kandidaat-asielzoekers).

Uit de jaarcijfers 2014 van CGVS bleek dan ook dat Afghanistan (1.907 aanvragen), Syrië (1.854 aanvragen) en Irak (1.131 aanvragen) de belangrijkste herkomstlanden zijn. Deze trend zal zich in 2015 verdergezet hebben (gegevens CGVS 2015 zijn nog onbekend bij opmaak van dit verslag)²

² Jaarverslag 2014 - CGVS, p.15 (http://www.cgvs.be/sites/default/files/jaaverslagen/jaarverslag_cgvs_2014.pdf)

4.4 Slachtoffers mensenhandel (art. 17,3°)

Tabel 20: Aantal toegekende arbeidskaarten C voor slachtoffers mensenhandel volgens nationaliteit, top 10, Vlaams Gewest, 2015

nationaliteit	aantal	aandeel
Nigeriaanse	13	19,12%
Chinese	7	10,29%
Indische	6	8,82%
Marokkaanse	6	8,82%
Beninse	4	5,88%
Ghanese	3	4,41%
Kameroense	3	4,41%
Tunesische	3	4,41%
Albanese	2	2,94%
Congolese	2	2,94%
rest	19	27,94%
totaal	68	100%

Dit omvat erkende slachtoffers van mensenhandel (= werving, vervoer, overbrenging, huisvesting, opvang van een persoon, wisseling of overdracht van controle over hem, teneinde de laatstgenoemde persoon uit te kunnen buiten) en mensensmokkel (= ertoe bijdragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel).

Deze categorie is altijd een zeer kleine groep geweest in de totale groep van arbeidskaarten C – in 2015 minder dan 1%.

Nationaliteiten en aantallen variëren af en toe, maar de globale hoeveelheid blijft uiterst beperkt: zo ook in 2015.

4.5 Geregulariseerden

4.5.1 Medisch (art. 17,4°)

Tabel 21: Aantal toegekende arbeidskaarten C voor medische regularisatie volgens nationaliteit, top 10, Vlaams Gewest, 2015

nationaliteit	aantal	aandeel
Kosovaarse	19	19,79%
Russische	8	8,33%
Afghaanse	7	7,29%
Armeense	7	7,29%
Macedonische	6	6,25%
Albanese	5	5,21%
Bosnische	5	5,21%
Ethiopische	4	4,17%
Nigeriaanse	4	4,17%
Angolese	3	3,13%
rest	28	29,17%
totaal	96	100%

De aanvraag voor een medische regularisatie tot verblijf langer dan drie maanden kan in België worden ingediend indien de persoon op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft.

Hierbij dient opgemerkt dat men effectief een machtiging tot verblijf om medische redenen moet bekomen hebben en op die basis in het bezit gesteld zijn van een Elektronische Identiteitskaart A. Het indienen van een aanvraag tot machtiging resulteert gedurende de onderzoeksfase wel in een verblijfstitel "Attest van Immatriculatie", maar dat is niet voldoende om in het bezit gesteld te worden van de arbeidskaart C. Dit gaf in het verleden, maar ook nu nog, aanleiding tot veel misverstanden.

Ten opzichte van voorgaande jaren is dit aantal verder gedaald, echter minder fel dan eerst: van 221 in 2012 zakte het tot 146 in 2013 en daarna daalde dit verder tot 101 in 2014 en tot 96 in 2015. Net als de slachtoffers mensenhandel is deze categorie zeer summier in aantal en maakt slechts een zeer klein deel van het totale aantal arbeidskaarten C (ongeveer 1%).

4.5.2 Humanitair (art. 17,5°)

Tabel 22: Aantal toegekende arbeidskaarten C voor humanitaire regularisatie volgens nationaliteit, top 10, Vlaams Gewest, 2015

nationaliteit	aantal	aandeel
Afghaanse	120	9,74%
Servische	113	9,17%
Armeense	98	7,95%
Marokkaanse	83	6,74%
Russische	80	6,49%
Congolese	75	6,09%
Nigeriaanse	46	3,73%
Kosovaarse	41	3,33%
Angolese	39	3,17%
Ghanese	30	2,44%
rest	507	41,15%
totaal	1.232	100%

De aanvraag voor een humanitaire regularisatie tot verblijf langer dan drie maanden kan in België worden ingediend in geval van buitengewone omstandigheden waardoor een terugkeer naar het land van herkomst onmogelijk of zeer moeilijk is.

Er is weliswaar een lichte daling in het totale aantal sinds 2012. Toen werden er nog 1.589 arbeidskaarten C in deze categorie afgeleverd. Dat aantal daalde in 2013 naar 1.434 en een jaar later zakte dit tot 1.321. In 2015 zette deze dalende trend zich verder tot 1.232 arbeidskaarten.

De nationaliteiten en de aantal arbeidskaarten binnen de top 10 voor de humanitair geregulariseerden wijzigen vrijwel niet. De nationaliteiten blijven in haast ongewijzigde posities in deze top 10, waarbij ze enkel onderling wat variëren.

De daling is mogelijk te wijten aan een substitutie-effect van aanvragen voor humanitaire regularisatie naar aanvragen voor subsidiair beschermden.

4.6 Gezinsherenigers

4.6.1 Gezinshereniging in aanvraag (art.17,6°)

Tabel 23: Aantal toegekende arbeidskaarten C voor gezinsherenigers-in-aanvraag volgens nationaliteit, top 10, Vlaams Gewest, 2015

nationaliteit	aantal	aandeel
Marokkaanse	9	12,16%
Macedonische	8	10,81%
Turkse	6	8,11%
Albanese	4	5,41%
Indische	4	5,41%
Nepalese	4	5,41%
Nigeriaanse	4	5,41%
Afghaanse	3	4,05%
Ghanese	3	4,05%
Kosovaarse	3	4,05%
rest	26	2,11%
totaal	74	100%

Deze categorie betreft mensen die zich gaan herenigen met andere niet-EU-onderdanen die zelf reeds verblijf genieten in België. Een minieme groep van een honderdtal personen die nog in een lopende procedure tot gezinshereniging zaten, verkregen hiervoor een arbeidskaart C in 2013 – hun aantal daalde tot 66 arbeidskaarten, wat opnieuw zeer minimaal is ten opzichte van een toenmalig totaal van 10.164 arbeidskaarten C. In 2015 steeg hun aantal weer licht tot 74 arbeidskaarten – maar wederom blijft dit een minieme categorie (niet eens 1% van het totaal aantal arbeidskaarten C).

4.6.2 Erkende gezinshereniging (art.17,7°)

Tabel 24: Aantal toegekende arbeidskaarten C voor erkende gezinsherenigers volgens nationaliteit, top 10, Vlaams Gewest, 2015

nationaliteit	aantal	aandeel
Nepalese	167	13,86%
Ghanese	108	8,96%
Afghaanse	75	6,22%
Marokkaanse	74	6,14%
Indische	64	5,31%
Iraakse	63	5,23%
Chinese	55	4,56%
Kameroense	39	3,24%
Turkse	38	3,15%
Congolese	36	2,99%
<i>rest</i>	<i>486</i>	<i>40,33%</i>
totaal	1.205	100%

Deze categorie betreft mensen die zich reeds herenigd hebben met andere niet-EU-onderdanen (die zelf reeds beperkt of onbeperkt verblijf genieten in België). Deze groep maakt bijna een achtste uit van de uitgereikte arbeidskaarten C. Andere gezinsherenigers vallen vooral onder de arbeidskaart B (zie punt 3.3) wanneer ze zich herenigen met iemand die op basis van zijn/haar tewerkstelling in België verblijft.

Een belangrijke categorie van gezinsherenigers die buiten deze statistieken vallen, betreft de mensen die zich herenigen met Belgen of Europese onderdanen: zij zijn vrijgesteld van arbeidskaarten en worden dus als dusdanig niet geregistreerd. Want ze zijn vrijgesteld van rechtswege en hoeven daarom geen aanvraag tot arbeidskaart (of andere registratie) hiervoor te doen.

4.7 Studenten (art. 17,8°)

Het aantal arbeidskaarten C voor buitenlandse studenten is de afgelopen tien jaar haast onveranderd gebleven: hun aantal fluctueerde steeds rond de 2.000 – het ene jaar erboven, het andere jaar er eens onder. De laatste vijf jaren zaten ze steeds onder de grens van 2.000.

Net zoals in vier voorgaande jaren blijven de Kameroense studenten de grootste groep vormen. De volgorde binnen de overige landen wisselt jaar na jaar wat onderling, maar de nationaliteiten zijn haast ongewijzigd.

Tabel 25: Aantal toegekende arbeidskaarten C voor studenten volgens nationaliteit, top 10, Vlaams Gewest, 2015

nationaliteit	aantal	aandeel
Kameroense	435	21,96%
Chinese	158	7,98%
Ethiopische	102	5,15%
Indische	87	4,39%
Nigeriaanse	79	3,99%
Marokkaanse	71	3,58%
Iraanse	70	3,53%
Ghanese	61	3,08%
Amerikaanse	60	3,03%
Russische	55	2,78%
<i>rest</i>	<i>803</i>	<i>40,54%</i>
totaal	1.981	100%

4.8 Echtgenoten (en kinderen) van diplomaten en consuls of van houders bijzondere verblijfstitel (art.17,9°)

Tabel 26: Aantal toegekende arbeidskaarten C voor echtgenoten (en kinderen) van diplomaten en consuls of van houders bijzondere verblijfstitel volgens nationaliteit, Vlaams Gewest, 2015

nationaliteit	aantal
Amerikaanse	1
Beninse	1
Braziliaanse	1
totaal	3

Het betreft hier in principe de echtgenoten (en eventueel kinderen) van personen die in het bezit zijn van een bijzondere identiteitskaart afgeleverd door de protocollaire diensten van het ministerie van buitenlandse zaken, voor zover er een bilateraal akkoord is met het land van de betrokkene waarin uitdrukkelijk gestipuleerd wordt dat deze personen recht hebben op vrije toegang tot de arbeidsmarkt. Wegens de beperkte groep is er dan ook maar een summiere groep die een dergelijke arbeidskaart C verwerft. In 2015 dus slechts een drietal.

5. Voorlopige arbeidsvergunning voor Europese blauwe kaart

Op 10 september 2012 werd de Europese blauwe kaart ingevoerd. Deze is binnen de context van de Belgische regelgeving een verblijfstitel welke de bezitter (onder bepaalde voorwaarden) machtigt tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk, en welke hem gelijktijdig het recht geeft om er te werken. In dit ene document worden zowel het recht op verblijf als het recht op tewerkstelling geïncorporeerd. Het gaat hier om de omzetting van de Europese Richtlijn 2009/50 van 25 mei 2009 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op een hooggekwalificeerde baan.

Na 5 jaar tewerkstelling met een Europese blauwe kaart zal de betrokkene logischerwijze in aanmerking komen voor de EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene. De eventuele hernieuwing van de Europese blauwe kaart zal dus tijdens de eerste twee jaar van de tewerkstelling steeds afhankelijk zijn van de voorafgaande toekenning door de dienst Economische migratie van een nieuwe voorlopige arbeidsvergunning aan de werkgever.

In 2013 en 2014 werden er slechts respectievelijk 10 en 18 Voorlopige Arbeidsvergunningen afgeleverd in het kader van de Europese blauwe kaart. Dat aantal steeg in 2015 tot 29.

Het niet opteren voor een Europese blauwe kaart is echter vrij evident. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat enkel personen die onder Belgische RSZ en Directe Belastingen naar België komen (dus niet-gedetacheerden) enkel in aanmerking komen. Van de in totaal 4792 leidinggevenden en hooggeschoolden waren er 59 % gedetacheerden en 41 % hooggeschoolden. Enkel deze laatsten kunnen gebruik maken van de Blue Card mogelijkheid.

De reeds bestaande mogelijkheid tot het bekomen van een arbeidskaart B voor hooggeschoolden, aan een lagere loongrens (bruto-jaarloon gelijk aan of hoger dan €39.422 in 2014 – dit werd in 2015 geïndexeerd tot €39.802) en met een snellere en soepelere procedure, biedt hier uiteraard de verklaring voor het extreem lage aantal Voorlopige Arbeidsvergunningen.

De voordelen van de Europese blauwe kaart ten opzichte van de arbeidskaart B als leidinggevende of hooggeschoolde zijn uiterst gering: enkel de snellere mogelijkheid tot tewerkstelling in een andere lidstaat voor enkel die personen die als niet-gedetacheerde naar België kwamen.

6 Dienstverlening aan klanten

In de loop van 2009 kreeg de dienst Economische migratie een nieuwe vorm en organisatie: in elke provinciehoofdstad werd een eigen provinciale dienst opgericht. Elke provinciale dienst organiseert heden een klantenkantoor om de cliënten te ontvangen (werkgevers, buitenlandse werknemers, derden...).

Voorheen werd een dergelijke eerstelijnsdienstverlening door VDAB georganiseerd. Met het overhevelen van deze taak, kwam er dan ook personeel over: in Antwerpen drie medewerkers, in Oost-Vlaanderen twee medewerkers, in Limburg, Vlaams-Brabant en West-Vlaanderen één medewerkster.

De argumentatie voor deze keuze (die in 2008 reeds besproken werd) was op dat ogenblik zeker verantwoord. Vooreerst is de VDAB sterk lokaal verankerd en aanwezig, wat voor de dienst Economische migratie dus niet het geval was. De statistische gegevens voor de periode 2006-2012 spreken voor zichzelf (zie punt 1.2: Enkele globale gegevens). De data rond de loketbezoeken toonden ook de noodzaak aan lokale verankering aan. Deze argumentatie is de laatste 2 jaar achterhaald door de actuele situatie (zie verder).

Het klantenkantoor is dagelijks in de voormiddag geopend (van 9u tot 12u). Bezoekers kunnen eventueel buiten deze openingsuren een afspraak maken om ontvangen te worden – maar dit gebeurt eerder uitzonderlijk.

Deze werkvorm werd aangepast op basis van de noden inzake aantal aanvragen, bezoekersaantallen en administratieve taken. Hierdoor werden de vijf provinciale diensten in het najaar van 2015 terug herleid tot drie:

- Oost- en West-Vlaanderen worden terug uitsluitend vanuit Gent bediend – de buitendienst te Brugge werd opgeheven;
- Antwerpen blijft volledig op zichzelf verder bestaan;
- Limburg en Vlaams-Brabant worden verenigd en de dossiers worden in een nieuwe werkplek te Leuven behandeld – de loketten zowel te Brussel als te Hasselt werden opgedoekt.

Voor de bereikbaarheid van de cliënten zijn er vier beschikbare toegangen tot informatie betreffende tewerkstelling van vreemde werknemers en arbeidskaarten:

- een klantenkantoor per provincie(hoofdstad): elke werkdag van 9u tot 12u;
- een telefoonnummer per provincie: elke werkdag van 8u30 tot 12u30 en van 13u15 tot 17u;
- e-mail: elke provincie is bereikbaar op een eigen generiek e-mailadres (arbeidskaart.provinciehoofdstad@vlaanderen.be);
- een website: op www.werk.be is er een aparte webpagina voor de Economische migratie.

Deze klantenkantoren, telefoonnummers en e-mailadressen werden volgens de nieuwe organisatie (drie regio's) aangepast.

Tabel 27: Aantal bezoeken in klantenkantoor, per maand en provincie, Vlaams Gewest, 2015

	Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Vlaanderen
januari	396	152	248	163	96	1.055
februari	484	191	272	115	88	1.150
maart	479	184	223	120	87	1.093
<i>kwartaal 1</i>	<i>1.359</i>	<i>527</i>	<i>743</i>	<i>398</i>	<i>271</i>	<i>3.298</i>
april	457	154	174	88	78	951
mei	345	145	193	79	97	859
juni	562	186	186	94	113	1.141
<i>kwartaal 2</i>	<i>1.364</i>	<i>485</i>	<i>553</i>	<i>261</i>	<i>288</i>	<i>2.951</i>
juli	431	149	214	95	74	963
augustus	408	154	196	87	70	915
september	494	152	217	114	82	1.059
<i>kwartaal 3</i>	<i>1.333</i>	<i>455</i>	<i>627</i>	<i>296</i>	<i>226</i>	<i>2.937</i>
oktober	449	161	263	121	72	1.066
november	332	164	364	145	42	1.047
december	307	148	308	148	4	915
<i>kwartaal 4</i>	<i>1.088</i>	<i>473</i>	<i>935</i>	<i>414</i>	<i>118</i>	<i>3.028</i>
jaartotaal	5.144	1.940	2.858	1.369	903	12.214

In 2015 werden in de vijf klantenkantoren (één per provincie tot en met half november) in totaal 12.214 bezoeken geregistreerd. Dit betekende een kleine daling ten opzichte van het aantal in 2014 (12.826 bezoeken). Van alle bezoeken gebeurde twee vijfden in Antwerpen (5.144). Bijna een vierde was voor rekening van Oost-Vlaanderen (2.858), terwijl de rest verdeeld lag over de andere provincies: Limburg (1.940), Vlaams-Brabant (1.369) en West-Vlaanderen (903).

Tabel 28: Aantal bezoeken in klantenkantoor, per thema en provincie, Vlaams Gewest, 2015

	Antwerpen		Limburg		Oost-Vlaanderen		Vlaams-Brabant		West-Vlaanderen		Vlaanderen	
arbeidskaart A	202	3,93%	8	0,41%	145	5,07%	42	3,07%	24	2,66%	421	3,45%
arbeidskaart B	1.119	21,75%	463	23,87%	640	22,39%	533	38,93%	229	25,36%	2.984	24,43%
arbeidskaart C	2.366	46,00%	785	40,46%	1.993	69,73%	522	38,13%	575	63,68%	6.241	51,10%
regularisatie 'duurzame lokale verankering'	7	0,14%	88	4,54%	12	0,42%	28	2,05%	15	1,66%	150	1,23%
overige info	1.450	28,19%	596	30,72%	68	2,38%	244	17,82%	60	6,64%	2.418	19,80%
totaal	5.144	100%	1.940	100%	2.858	100%	1.369	100%	903	100%	12.214	100%

Tabel 29: Aantal bezoeken in klantenkantoor, per maand en thema, Vlaams Gewest, 2015

maand	arbeidskaart- A	arbeidskaart- B	arbeidskaart- C	regularisatie 'duurzame lokale verankering'	overige info	totaal
januari	40	254	518	28	215	1.055
februari	61	257	588	31	213	1.150
maart	45	258	546	16	228	1.093
april	34	224	507	16	170	951
mei	29	215	428	10	177	859
juni	53	314	510	11	253	1.141
juli	25	269	465	10	194	963
augustus	25	247	411	6	226	915
september	27	292	456	9	275	1.059
oktober	35	232	574	8	217	1.066
november	21	233	668	5	120	1.047
december	26	189	570	0	130	915
jaartotaal	421	2.984	6.241	150	2.418	12.214

De bezoeken worden geregistreerd in vijftal thema's of categorieën, naargelang de ingediende aanvraag of de bevraagde informatie betreffende de arbeidskaart: arbeidskaart A, B en C, met daarnaast apart vermeld de bezoeken betreffende de regularisatie 'duurzame lokale verankering'. Bezoeken waarbij informatie gegeven werd aan de cliënt die niet expliciet aan één arbeidskaart (of de regularisatie) toe te wijzen valt, werd geregistreerd als 'overige informatie'.

Dit betreft informatie die vaak de materie van de arbeidskaarten of de verantwoordelijkheden van de dienst Economische migratie overstijgt en waarbij er vaak doorverwezen wordt naar andere administraties of organisaties.

In 2015 was zoals vorig jaar de helft van de bezoeken gewijd aan aanvragen en infoverstreking betreffende de arbeidskaart C (6.241). Bijna één kwart van de bezoeken betrof aanvragen en infoverstreking betreffende de arbeidskaart B (2.984). Bij één vijfde van de bezoeken wordt informatie verstrekt over (of doorverwezen naar) andere administraties of organisaties (2.418).

Het zeer hoge aantal bezoeken in Antwerpen (5.144 op een totaal van 12.214) valt te verklaren:

- stad Antwerpen huisvest als metropool de meeste vreemdelingen in Vlaanderen: het is dan ook logisch dat de vreemdelingen op de plaats waar ze verblijven het klantenkantoor bezoeken;
- stad Antwerpen huisvest als metropool een zeer groot aantal werkgevers: het is dan ook logisch dat zij op de plaats van tewerkstelling het klantenkantoor bezoeken om informatie te krijgen en/of aanvragen in te dienen;
- van alle bezoeken is bijna de helft voor arbeidskaarten C (2.366 op een totaal van 5.144 bezoeken).

Het relatief lage aantal bezoeken in West-Vlaanderen (903) valt ook te relativiseren: deze provincie behandelt hoofdzakelijk aanvragen voor hooggeschoolden en anderzijds voor tewerkstelling in de land- en tuinbouwsector. Deze tewerkstellingen creëren dan ook aanvragen die vaak met meerdere aanvragen tegelijkertijd vooral door consultancy bureaus of door de land- en tuinbouwbedrijven per post worden opgestuurd of via een koerierdienst worden bezorgd. Hierdoor worden de aanvragen niet door iemand in het loket overhandigd – wat dus niet resulteert in een loketbezoek.

DEEL 2

BEROEPSKAARTEN IN HET VLAAMSE GEWEST

1 Inleiding

Elke derdelander die in België een zelfstandige beroepsactiviteit wenst uit te oefenen, moet een beroepskaart aanvragen, tenzij hij of zij van deze formaliteit is vrijgesteld.

Als gevolg van de zesde staatshervorming werd de bevoegdheid betreffende beroepskaarten overgeheveld van de federale overheid naar de gewesten. De officiële overdracht van de bevoegdheid gebeurde op 1 juli 2014, waarna er een overgangperiode volgde van 6 maanden waarin de federale administratie de dossierbehandeling bleef opvolgen in naam van en voor rekening van het gewest. Sinds 1 januari 2015 zijn de gewesten ten volle bevoegd voor deze materie.

Tot wanneer er een Vlaamse beroepskaartreglementering van kracht wordt, past de dienst Economische migratie de federale beroepskaartwetgeving toe. De criteria die geëvalueerd worden voor de toekenning van de beroepskaart zijn dus vooralsnog niet veranderd:

- het recht op verblijf;
- het naleven van de voor de activiteit geldende reglementaire verplichtingen;
- het belang van het project voor Vlaanderen.

Beroepskaartaanvragen worden nog steeds ingediend via dezelfde kanalen:

- via de diplomatieke of consulaire post voor personen die in het buitenland verblijven;
- via het ondernemingsloket voor personen die reeds in het bezit zijn van een geldige verblijfstitel in België.

In dit jaarrapport van de dienst Economische migratie zijn voor het eerst diverse statistieken inzake beroepskaarten opgenomen en nader toegelicht.

2 Aanvragen en beslissingen

Aanvragen die tot doel hadden om zowel de beroepskaart te hernieuwen als te wijzigen, werden enkel als hernieuwingen geregistreerd. Daarom zijn de wijzigingscijfers in tabel 1 kunstmatig laag.

Tabel 1 – totaal aantal beroepskaartaanvragen opgesplitst per type aanvraag, Vlaams Gewest, 2015

Type aanvraag	Aantal	Aandeel
Nieuwe aanvragen	438	66,87%
Hernieuwingsaanvragen	193	29,47%
Wijzigingsaanvragen	23	3,51%
Vervangingen	1	0,15%
Totaal	655	100%

Tabel 2 – beslissingen per type aanvraag, Vlaams Gewest, 2015

Beslissing	Nieuwe aanvraag		Hernieuwing		Wijziging		Vervanging		Totaal	
Beroepskaart 1 jaar	16	3,85%	4	2,14%	0	0,00%	0	0,00%	20	3,25%
Beroepskaart 2 jaar	186	44,71%	127	67,91%	9	75,00%	1	100,00%	323	52,44%
Beroepskaart 3 jaar	2	0,48%	3	1,60%	0	0,00%	0	0,00%	5	0,81%
Beroepskaart 5 jaar	4	0,96%	1	0,53%	0	0,00%	0	0,00%	5	0,81%
Totaal aantal goedkeuringen	208	50,00%	135	72,18%	9	75,00%	1	100,00%	353	57,31%
Annulering	10	2,40%	2	1,07%	0	0,00%	0	0,00%	12	1,95%
Onontvankelijk	9	2,16%	2	1,07%	0	0,00%	0	0,00%	11	1,79%
Vrijstelling	11	2,64%	3	1,60%	1	8,33%	0	0,00%	15	2,44%
Weigering	171	41,11%	45	24,06%	2	16,67%	0	0,00%	218	35,39%
Zonder gevolg	7	1,68%	0	0,00%	0	0,00%	0	0,00%	7	1,14%
Totaal	416	100%	187	100%	12	100%	1	100%	616	100%

De meest voorkomende weigeringsreden betreft het te kleine belang van het voorgestelde project voor Vlaanderen. Het belang van het project of van de activiteit wordt beoordeeld in termen van economisch nut, zoals het beantwoorden aan een economische behoefte, het scheppen van werkgelegenheid, nuttige investeringen, de economische weerslag op de ondernemingen in Vlaanderen, het bevorderen van de export, vernieuwende of gespecialiseerde activiteit. Er kan ook een beoordeling gemaakt worden in termen van sociaal, cultureel, artistiek of sportief nut.

De analyse van het belang van het project gebeurt enkel voor aanvragen (nieuwe aanvragen, hernieuwingen en in sommige gevallen ook wijzigingen) waarbij de beroepskaart recht moet geven op verblijf. Aanvragers die al over een andere verblijfsreden beschikken (bv. regularisatie, subsidiaire bescherming...), hoeven niet het economisch nut van hun activiteit te bewijzen. Als de betrokkene over de status van langdurig ingezetene-EG beschikt, blijft de economische analyse beperkt tot de controle van de financiële leefbaarheid en het inkomen van de betrokkene.

Op dit ogenblik laat de databank van de dienst Economische migratie nog niet toe om opgesplitste cijfers te genereren voor beroepskaartaanvragen waarbij wel of geen analyse van het economisch nut gebeurd is of voor aanvragen van langdurig ingezetenen. Intussen werd de databank aangepast zodat deze cijfers in de toekomst wel beschikbaar zouden moeten zijn.

In 2015 ontving de dienst Economische migratie 176 nieuwe aanvragen die werden ingediend via een diplomatieke of consulaire post en 262 nieuwe aanvragen die werden ingediend via een ondernemingsloket.

Beroepskaartaanvragen die via een buitenlandse post worden ingediend, worden vaker geweigerd dan aanvragen die worden ingediend via een ondernemingsloket, zoals weergegeven in tabel 3. Dit heeft te maken met het feit dat de eerste categorie van aanvragen gewoonlijk moet leiden tot een beroepskaart die recht geeft op verblijf, terwijl dit voor de tweede categorie niet steeds vereist is. Wanneer de beroepskaart recht moet geven op verblijf, wordt altijd een controle van het belang van de activiteit uitgevoerd en dit leidt tot een relatief groter aantal weigeringen.

Aanvragen die via het ondernemingsloket worden ingediend, leiden dan weer vaker tot een onontvankelijkheids- of vrijstellingsbeslissing. Beroepskaartaanvragers die al in België verblijven, beschikken niet steeds over het benodigde verblijfsdocument (A-kaart of attest van immatriculatie) om in België ook effectief een beroepskaartaanvraag te mogen indienen, wat leidt tot een onontvankelijkheidsbeslissing. Daarnaast beschikken aanvragers die al in België verblijven ook vaker over een verblijfsdocument dat hen vrijstelt van de beroepskaart of verkregen ze dit na de opstart van de aanvraagprocedure.

Tabel 3 – beslissingen inzake nieuwe aanvragen per indieningskanaal, Vlaams Gewest, 2015

Beslissingen	Diplomatieke of consulaire post		Ondernemingsloket	
Goedkeuringen	65	42,21%	143	54,58%
Weigeringen	83	53,90%	88	33,59%
Onontvankelijk	1	0,65%	8	3,05%
Vrijstelling	1	0,65%	10	3,82%
Annulering	1	0,65%	9	3,44%
Zonder gevolg	3	1,95%	4	1,53%
Totaal	154	100%	262	100%

3 Beroepen

Indien de dienst Economische migratie een beroepskaartaanvraag geweigerd heeft, kan de aanvrager beroep aantekenen bij de Vlaamse Minister van Werk. De Minister richt zich voor advies tot de Raad voor Economisch Onderzoek inzake Vreemdelingen.

In 2015 werden 218 aanvragen (35,28 percent) geweigerd. Er werd 48 keer in beroep gegaan. Na beroep werden 10 positieve en 38 negatieve beslissingen genomen.

4 Nationaliteit

Een volledig overzicht van het aantal aanvragen en de beslissingen per nationaliteit bevindt zich in bijlage 1. Hieronder wordt telkens de top 10 weergegeven van het aantal aanvragen (tabel 4), goedkeuringen (tabel 5) en weigeringen (tabel 6) per nationaliteit. Hierin zitten zowel aanvragen ingediend in het buitenland als in België vervat en het gaat zowel om aanvragen van beroepskaarten die recht moeten geven op verblijf als om aanvragen van beroepskaarten waaraan geen verblijfsrecht gekoppeld is.

Tabel 4 – top 10 van het aantal nieuwe aanvragen per nationaliteit, Vlaams Gewest, 2015

Nationaliteit	Aantal	Aandeel
China	71	16,21%
India	58	13,24%
Turkije	39	8,90%
Afghanistan	23	5,25%
Syrië	23	5,25%
Rusland	20	4,57%
Iran	19	4,34%
Pakistan	19	4,34%
Nepal	14	3,20%
Verenigde Staten	11	2,51%
rest	141	32,19%
Totaal	438	100%

Tabel 5 – top 10 van het aantal goedkeuringen van nieuwe aanvragen per nationaliteit, Vlaams Gewest, 2015

Nationaliteit	Aantal	Aandeel
India	37	17,79%
China	29	13,94%
Afghanistan	15	7,21%
Turkije	14	6,73%
Syrië	13	6,25%
Iran	8	3,85%
Rusland	8	3,85%
Pakistan	7	3,37%
Verenigde Staten	7	3,37%
Zuid-Korea	7	3,37%
rest	63	30,29%
Totaal	208	100%

Tabel 6 – top 10 van het aantal weigeringen van nieuwe aanvragen per nationaliteit, Vlaams Gewest, 2015

Nationaliteit	Aantal	Aandeel
China	30	17,54%
Turkije	16	9,36%
Afghanistan	14	8,19%
Pakistan	13	7,60%
India	12	7,02%
Marokko	12	7,02%
Iran	6	3,51%
Rusland	6	3,51%
Irak	5	2,92%
Nepal	5	2,92%
<i>rest</i>	52	30,41%
Totaal	171	100%

5 Aanvragen en beslissingen per land van indiening

Aanvragers die niet over een A-kaart of attest van immatriculatie beschikken, moeten hun aanvraag bij een Belgische diplomatieke of consulaire post in het buitenland indienen. Een volledig overzicht van het aantal aanvragen en de beslissingen per land van indiening bevindt zich in bijlage 2. Hieronder wordt de top 10 getoond van de landen (excl. België) waar in absolute cijfers de meeste aanvragen werden ingediend (tabel 7), goedgekeurd (tabel 8) en geweigerd (tabel 9) in 2015.

Tabel 7 – top 10 van het aantal aanvragen per land van indiening, Vlaams Gewest, 2015

Land van indiening aanvraag	Aantal	Aandeel
China	33	7,53%
Verenigde Arabische Emiraten	17	3,88%
Italië	16	3,65%
India	14	3,20%
Turkije	14	3,20%
Rusland	10	2,28%
Spanje	8	1,83%
Nederland	6	1,37%
Zuid-Korea	5	1,14%
Iran	5	1,14%
rest	310	70,78%
Totaal	438	100%

Tabel 8 – top 10 van het aantal goedkeuringen van nieuwe aanvragen per land van indiening, Vlaams Gewest, 2015

Land van indiening aanvraag	Aantal	Aandeel
China	13	6,25%
India	14	6,73%
Iran	5	2,40%
Turkije	5	2,40%
Rusland	4	1,92%
Zuid-Korea	4	1,92%
Egypte	2	0,96%
Nederland	2	0,96%
Verenigde staten	2	0,96%
Zuid-Afrika	2	0,96%
rest	155	74,52%
Totaal	208	100%

Tabel 9 – top 10 van het aantal weigeringen van nieuwe aanvragen per land van indiening, Vlaams Gewest, 2015

Land van indiening aanvraag	Aantal	Aandeel
Italië	15	8,77%
China	12	7,02%
Verenigde Arabische Emiraten	10	5,85%
Turkije	9	5,26%
Spanje	5	2,92%
Rusland	3	1,75%
Nederland	3	1,75%
Pakistan	3	1,75%
Libanon	2	1,17%
Bulgarije	2	1,17%
rest	107	62,57%
Totaal	171	100%

6 Activiteitssectoren

Beroepskaarten kunnen worden toegekend voor één of meerdere activiteiten. Grafiek 1 en 2 bieden een overzicht van de activiteitssectoren (opgesplitst volgens de NACE-BEL sectieomschrijvingen) waarvoor in 2015 nieuwe beroepskaarten werden toegekend.

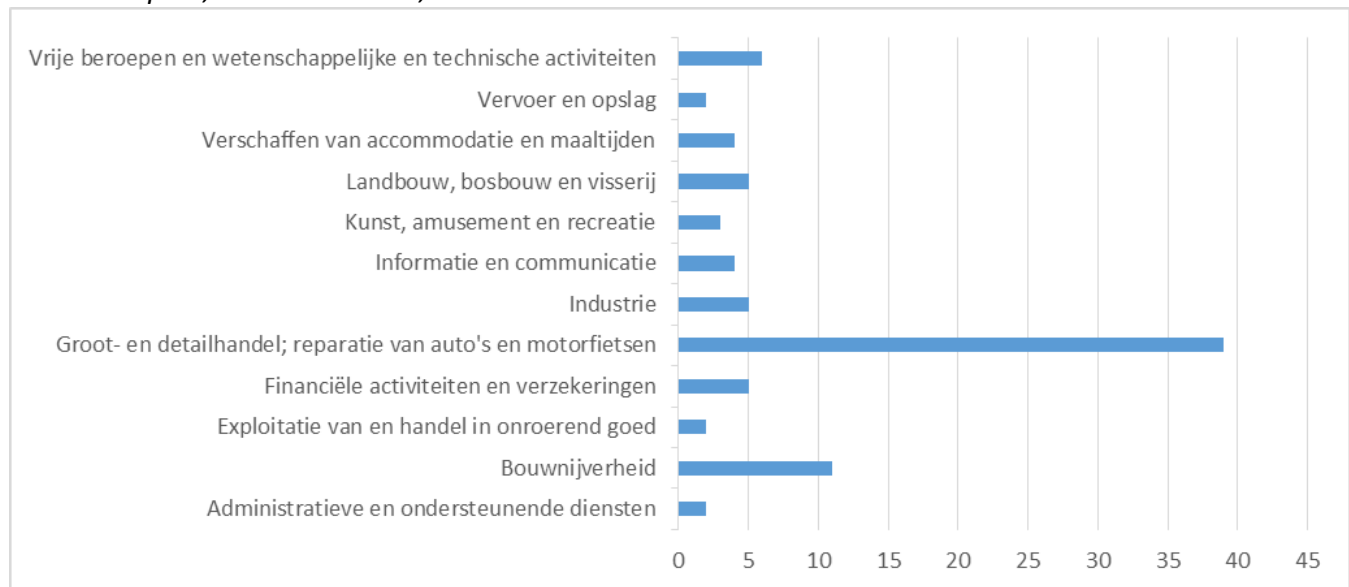
Grafiek 1 heeft betrekking op nieuwe aanvragen die werden ingediend in het buitenland (via een diplomatieke of consulaire post), wat aangeeft dat uit de toegekende beroepskaarten een verblijfsrecht voortvloeit. Grafiek 2 betreft nieuwe aanvragen die werden ingediend in België (via een ondernemingsloket) en waarvoor de beroepskaart in de meeste gevallen dus geen recht geeft op verblijf.

Zoals grafiek 1 aangeeft, is de meest voorkomende activiteitssector van goedgekeurde aanvragen die in het buitenland werden ingediend “Groot- en detailhandel; reparatie van auto’s en motorfietsen”. Deze activiteit heeft vooral betrekking op diamanthandelaren en ondernemingen die Belgische producten exporteren.

De tweede vaakst goedgekeurde activiteitssector is de “Bouwnijverheid”. Het gaat dan vooral om zelfstandigen met een zeer gespecialiseerde kennis of een significante economische voetafdruk.

De derde sector, “Vrije beroepen en wetenschappelijke en technische activiteiten”, heeft voornamelijk betrekking op consultants.

Grafiek 1 – Activiteitssectoren van goedgekeurde nieuwe aanvragen, ingediend via een diplomatieke of consulaire post, Vlaams Gewest, 2015

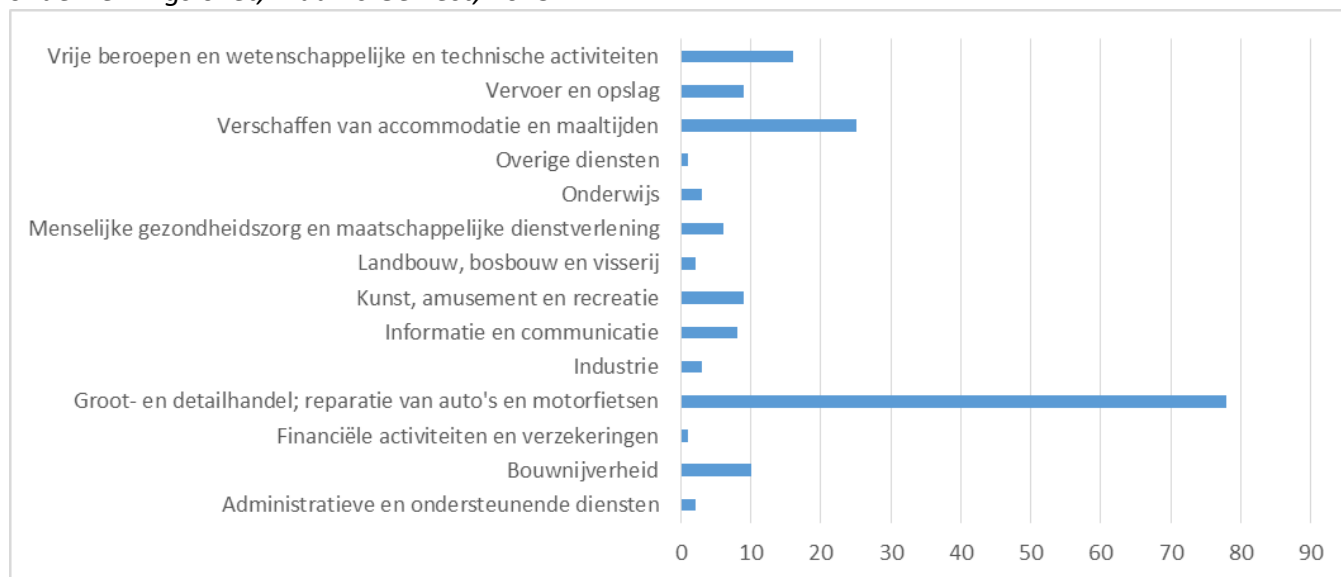
Ook voor beroepskaarten waarvoor de aanvragen in België werden ingediend (zie grafiek 2), geldt dat “Groot- en detailhandel; reparatie van auto’s en motorfietsen” de vaakst voorkomende sector is. In dit geval gaat het naast diamantairs echter vooral om kruideniers, nachtwinkels en import/exportbedrijven.

De tweede sector waarvoor in 2015 het vaakst een beroepskaart werd aangevraagd (en bekomen) via het ondernemingsloket, “Verschaffen van accommodatie en maaltijden”, betreft voornamelijk eetgelegenheden met beperkte bediening.

Beroepskaarten voor snackbars en nachtwinkels worden enkel toegekend wanneer de aanvrager al over een verblijfsrecht (bv. als gevolg van het subsidiaire beschermingsstatuut of een regularisatie) beschikt en reglementair in orde is.

Bij de derde sector, “Vrije beroepen en wetenschappelijke en technische activiteiten”, gaat het behalve om consultants ook om gespecialiseerde designers, zoals grafische en industriële designers.

Grafiek 2 – Activiteitssectoren van goedgekeurde nieuwe aanvragen, ingediend via een ondernemingsloket, Vlaams Gewest, 2015

7 Bijlagen

7.1 Overzichten aanvragen en beslissingen per nationaliteit

Tabel 1 - nieuwe aanvragen per nationaliteit, Vlaams Gewest, 2015

Nationaliteit	Aantal	Aandeel
Afghanistan	23	5,25%
Albanië	10	2,28%
Algerije	1	0,23%
Armenië	7	1,60%
Australië	2	0,46%
Azerbeidzjan	2	0,46%
Bangladesh	5	1,14%
Bosnië-Herzegovina	2	0,46%
Brazilië	7	1,60%
Canada	2	0,46%
China	71	16,21%
Democratische Republiek Congo	1	0,23%
Dominicaanse Republiek	1	0,23%
Ecuador	1	0,23%
Egypte	7	1,60%
Ethiopië	2	0,46%
Ghana	1	0,23%
India	58	13,24%
Indonesië	3	0,68%
Irak	7	1,60%
Iran	19	4,34%
Israël	3	0,68%
Ivoorkust	1	0,23%
Japan	3	0,68%
Jemen	1	0,23%
Jordanië	1	0,23%
Kameroen	1	0,23%
Kazachstan	1	0,23%
Kenya	2	0,46%
Kosovo	1	0,23%
Libanon	5	1,14%
Libië	3	0,68%
Macedonië	1	0,23%
Maleisië	3	0,68%
Marokko	10	2,28%
Mauritius	1	0,23%
Montenegro	1	0,23%
Nepal	14	3,20%
Nieuw-Zeeland	2	0,46%
Nigeria	2	0,46%
Oekraïne	3	0,68%
Oezbekistan	1	0,23%
Onbepaald	1	0,23%
Pakistan	19	4,34%
Peru	1	0,23%
Rwanda	1	0,23%
Rusland	20	4,57%
Senegal	2	0,46%
Servië	5	1,14%
Singapore	1	0,23%
Suriname	2	0,46%
Syrië	23	5,25%
Taiwan	2	0,46%
Tunesië	5	1,14%
Turkije	39	8,90%
Venezuela	1	0,23%
Verenigde Staten	11	2,51%
Verenigd Koninkrijk	1	0,23%
Wit-Rusland	1	0,23%
Zuid-Afrika	3	0,68%
Zuid-Korea	8	1,83%
Totaal	438	100%

Tabel 2 – beslissingen inzake nieuwe aanvragen per nationaliteit, Vlaams Gewest, 2015

Nationaliteit	Annulering		Bk 1j		Bk 2j		Bk 3j		Bk 5j		Onontvankelijk		Vrijstelling		Weigering		Zonder gevolg	Totaal	
Afghanistan	2	6,25%	2	6,25%	13	40,63%		0,00%		0,00%		0,00%	1	3,13%	14	43,75%		0,00%	32
Albanië		0,00%		0,00%	3	42,86%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	4	57,14%		0,00%	7
Algerije		0,00%		0,00%	1	50,00%		0,00%		0,00%	1	50,00%		0,00%		0,00%		0,00%	2
Armenië		0,00%		0,00%	3	50,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	3	50,00%		0,00%	6
Australië		0,00%		0,00%	1	50,00%		0,00%	1	50,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	2
Azerbeidzjan		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Bangladesh		0,00%		0,00%	2	50,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	2	50,00%		0,00%	4
Benin		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%	1
Bosnië-Herzegovina		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	2	100,00%		0,00%	2
Brazilië		0,00%		0,00%	5	62,50%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	2	25,00%	1	12,50%	8
Canada		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%	1
China	2	3,08%	3	4,62%	25	38,46%		0,00%	1	1,54%		0,00%	3	4,62%	30	46,15%	1	1,54%	65
Colombia		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Democratische Republiek Congo		0,00%		0,00%	1	50,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	50,00%	2
Dominicaanse Republiek		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%	1
Ecuador		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Egypte		0,00%		0,00%	5	62,50%		0,00%		0,00%		0,00%	1	12,50%	2	25,00%		0,00%	8
Ethiopië		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%	1
Ghana		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%	1
India		0,00%	2	3,92%	35	68,63%		0,00%		0,00%		0,00%	1	1,96%	12	23,53%	1	1,96%	51
Indonesië	1	33,33%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	2	66,67%		0,00%	3
Irak		0,00%		0,00%	2	22,22%		0,00%		0,00%		0,00%	1	11,11%	5	55,56%	1	11,11%	9
Iran	1	6,67%	1	6,67%	7	46,67%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	6	40,00%		0,00%	15
Israël		0,00%		0,00%	1	25,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	3	75,00%		0,00%	4
Ivoorkust		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Japan		0,00%	1	25,00%	1	25,00%		0,00%	2	50,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	4
Jemen		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%	1
Kameroen		0,00%		0,00%	1	33,33%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	2	66,67%		0,00%	3
Kenya		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Kosovo		0,00%		0,00%	1	50,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	50,00%		0,00%	2
Libanon		0,00%	1	25,00%	2	50,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	25,00%		0,00%	4
Libië		0,00%		0,00%	1	50,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	50,00%		0,00%	2
Macedonië		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	50,00%		0,00%	1	50,00%		0,00%	2
Maleisië		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	50,00%	1	50,00%		0,00%	2
Marokko		0,00%		0,00%	2	13,33%		0,00%		0,00%	1	6,67%		0,00%	12	80,00%		0,00%	15
Mauritius		0,00%		0,00%	1	50,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	50,00%		0,00%	2
Nepal	2	18,18%	1	9,09%	2	18,18%		0,00%		0,00%		0,00%	1	9,09%	5	45,45%		0,00%	11
Nieuw-Zeeland		0,00%	1	50,00%	1	50,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	2
Nigeria		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Oekraïne		0,00%		0,00%	1	50,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	50,00%		0,00%	2
Oezbekistan		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Onbepaald		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Pakistan		0,00%		0,00%	7	33,33%		0,00%		0,00%		0,00%	1	4,76%	13	61,90%		0,00%	21
Peru		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%	1
Rusland		0,00%		0,00%	8	47,06%		0,00%		0,00%	3	17,65%		0,00%	6	35,29%		0,00%	17
Senegal		0,00%		0,00%		0,00%	1	50,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	50,00%		0,00%	2
Servië		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	25,00%		0,00%	3	75,00%		0,00%	4
Singapore		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Suriname		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Syrië		0,00%		0,00%	12	63,16%	1	5,26%		0,00%		0,00%	1	5,26%	5	26,32%		0,00%	19
Taiwan		0,00%		0,00%	1	50,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	50,00%		0,00%	2
Thailand		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	2	100,00%		0,00%	2
Tunesië		0,00%	1	20,00%	2	40,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	2	40,00%		0,00%	5
Turkije	1	2,94%	2	5,88%	12	35,29%		0,00%		0,00%	1	2,94%		0,00%	16	47,06%	2	5,88%	34
Verenigde Staten		0,00%		0,00%	7	87,50%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	12,50%		0,00%	8
Verenigd Koninkrijk		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Wit-Rusland		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%	1
Zimbabwe		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Zuid-Afrika		0,00%	1	33,33%	2	66,67%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	3
Zuid-Korea	1	12,50%		0,00%	7	87,50%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	8
Totaal	10	2,40%	16	3,85%	186	44,71%	2	0,48%	4	0,96%	9	2,16%	11	2,64%	171	41,11%	7	1,68%	416

Tabel 3 – beslissingen inzake hernieuwingsaanvragen per nationaliteit, Vlaams Gewest, 2015

Nationaliteit	Annulering		Bk 1j		Bk 2j		Bk 3j		Bk 5j		Onontvankelijk		Vrijstelling		Weigering		Totaal
Afghanistan		0,00%		0,00%	1	50,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	50,00%	2
Angola		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Argentinië		0,00%		0,00%	3	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	3
Armenië		0,00%		0,00%	3	60,00%		0,00%		0,00%	1	20,00%		0,00%	1	20,00%	5
Australië		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%	1
Bangladesh		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	100,00%	1
Bhutan		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Bosnië-Herzegovina		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	100,00%	1
Burundi		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Canada		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
China		0,00%		0,00%	20	58,82%	1	2,94%		0,00%		0,00%	1	2,94%	12	35,29%	34
Cuba		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Democratische Republiek Congo		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Egypte		0,00%		0,00%	3	75,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	25,00%	4
India		0,00%	1	2,33%	37	86,05%		0,00%		0,00%		0,00%	1	2,33%	4	9,30%	43
Indonesië		0,00%		0,00%	1	50,00%	1	50,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	2
Iran		0,00%	1	11,11%	4	44,44%		0,00%		0,00%		0,00%	1	11,11%	3	33,33%	9
Israël		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Japan		0,00%		0,00%		0,00%	1	50,00%	1	50,00%		0,00%		0,00%		0,00%	2
Jordanië		0,00%		0,00%	2	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	2
Kosovo		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Libanon		0,00%		0,00%	5	83,33%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	16,67%	6
Maleisië		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Marokko		0,00%		0,00%	2	28,57%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	5	71,43%	7
Mexico		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Nepal		0,00%		0,00%	2	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	2
Oekraïne		0,00%		0,00%	5	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	5
Pakistan		0,00%		0,00%	3	75,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	25,00%	4
Palestina		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Rusland	1	7,69%	1	7,69%	6	46,15%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	5	38,46%	13
Servië		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Singapore		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Syrië		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Thailand		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	100,00%	1
Tunesië		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Turkije		0,00%		0,00%	7	53,85%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	6	46,15%	13
Verenigde Arabische Emiraten		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	100,00%	1
Verenigde Staten	1	16,67%	1	16,67%	4	66,67%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	6
Vietnam		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Wit-Rusland		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Zuid-Afrika		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Zuid-Korea		0,00%		0,00%	1	50,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	50,00%	2
Totaal	2	1,07%	4	2,14%	127	67,91%	3	1,60%	1	0,53%	2	1,07%	3	1,60%	45	24,06%	187

7.2 Aantal aanvragen en beslissingen per plaats van indiening

Tabel 4 - nieuwe aanvragen per land van indiening, Vlaams Gewest, 2015

Land van indiening aanvraag	Aantal	Aandeel
Algerije	1	0,57%
Australië	1	0,57%
Brazilië	1	0,57%
Bulgarije	4	2,27%
Canada	1	0,57%
China	33	18,75%
Duitsland	2	1,14%
Egypte	2	1,14%
Griekenland	4	2,27%
Hongarije	1	0,57%
India	14	7,95%
Indonesië	1	0,57%
Iran	5	2,84%
Israël	1	0,57%
Italië	16	9,09%
Jamaica	1	0,57%
Japan	1	0,57%
Jordanië	1	0,57%
Kroatië	2	1,14%
Libanon	4	2,27%
Nederland	6	3,41%
Oekraïne	1	0,57%
Oostenrijk	1	0,57%
Pakistan	1	0,57%
Portugal	2	1,14%
Qatar	1	0,57%
Rusland	10	5,68%
Senegal	1	0,57%
Servië	3	1,70%
Spanje	8	4,55%
Thailand	1	0,57%
Tunesië	3	1,70%
Turkije	14	7,95%
Verenigd Koninkrijk	1	0,57%
Verenigde Arabische Emiraten	17	9,66%
Verenigde Staten	3	1,70%
Zuid-Korea	5	2,84%
Zuid-Afrika	2	1,14%
Totaal	176	100%

Tabel 5 - beslissingen inzake nieuwe aanvragen per land van indiening, Vlaams Gewest, 2015

Land van indiening	Annulering		Bk 1j		Bk 2j		Bk 3j		Bk 5j		Onontvankelijk	Vrijstelling		Weigering		Zonder gevolg	Totaal		
Algerije		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1		
Armenië		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%	1		
Australië		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1		
België	9	3,44%	8	3,05%	132	50,38%	0	0,00%	3	1,15%	8	3,05%	10	3,82%	88	33,59%	4	1,53%	262
Brazilië		0,00%		0,00%	1	50,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	50,00%	2
Bulgarije		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	2	100,00%		0,00%		0,00%	2
China		0,00%	2	8,00%	10	40,00%		0,00%	1	4,00%		0,00%		0,00%	12	48,00%		0,00%	25
Duitsland		0,00%		0,00%	1	50,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	50,00%	2
Egypte		0,00%		0,00%	1	50,00%	1	50,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	2
Frankrijk		0,00%		0,00%	1	50,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	50,00%		0,00%	2
Griekenland		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%	1
Hongarije		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%	1
India		0,00%	2	12,50%	12	75,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	6,25%	1	6,25%	16
Indonesië		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%	1
Iran		0,00%		0,00%	5	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	5
Israël		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	2	100,00%		0,00%	2
Italië		0,00%	1	6,25%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	15	93,75%		0,00%	16
Japan		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Jordanië		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Kosovo		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Kroatië		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	2	100,00%		0,00%	2
Libanon		0,00%		0,00%	1	33,33%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	2	66,67%		0,00%	3
Nederland		0,00%	1	16,67%	1	16,67%		0,00%		0,00%		0,00%	1	16,67%	3	50,00%		0,00%	6
Oostenrijk		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%	1
Pakistan		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	3	100,00%		0,00%	3
Portugal		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	2	100,00%		0,00%	2
Rusland		0,00%		0,00%	4	57,14%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	3	42,86%		0,00%	7
Senegal		0,00%		0,00%		0,00%	1	#####		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1
Servië		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%	1
Spanje		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	5	100,00%		0,00%	5
Thailand		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	2	100,00%		0,00%	2
Tunesië		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%	1
Turkije		0,00%	2	14,29%	3	21,43%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	9	64,29%		0,00%	14
Verenigde Arabische e	1	8,33%		0,00%	1	8,33%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	10	83,33%		0,00%	12
Verenigde staten		0,00%		0,00%	2	66,67%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	33,33%		0,00%	3
Zuid-Afrika		0,00%		0,00%	2	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	2
Zuid-Korea		0,00%		0,00%	4	100,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	4
Zwitserland		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%		0,00%	1	100,00%		0,00%	1
Totaal	10	2,40%	16	3,85%	186	44,71%	2	0,48%	4	0,96%	8	1,92%	11	2,64%	171	41,11%	7	1,68%	416